

ชื่อวิทยานิพนธ์ ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของ
ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง

ผู้วิจัย นายอภิชาติ ปานเผาะ **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต **อาจารย์ที่ปรึกษา**

(1) รองศาสตราจารย์กัลยาณี กิตติจิตต์ (2) รองศาสตราจารย์สุวีณา ตั้งโพธิ์สุวรรณ

(3) อาจารย์ ดร. สันสกฤต วิจิตรเลขการ **ปีการศึกษา** 2545

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง (2) ศึกษาระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัย กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และ(4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง รวม 223 ราย เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตรฐานประมาณค่าที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและมีการทดสอบความเชื่อมั่นแล้วมีค่าเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ใช้วิธีการสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และไคสแควร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มอยู่ในระดับมาก (2) ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีการตัดสินใจที่จะเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับน้อย (3) ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มอยู่ในระดับน้อยที่สุด น้อย และปานกลาง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ(4) ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ อิทธิพลของปัจจัย ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง การค้าปลีกก๊าซหุงต้ม

Thesis title: THE DEGREE OF INFLUENCE OF THE FACTORS WHICH HAVE THE EFFECT ON ENTERING IN THE LIQUID PETROLEUM GAS RETAIL BUSINESS OF THE ENTREPRENEURS IN PETROL STATION IN THE LOWER PART OF THE NORTHEASTERN REGION OF THAILAND.

Researcher: Mr. Apichart Panphor; **Degree:** Master of Business Administration; **Thesis advisors:** (1) Galayanee Kittichit, Associate Professor; (2) Suveena Tungpothisuwan, Associate Professor; (3) Dr. Sansakrit Vichitlekarn; **Academic year:** 2002

ABSTRACT

The objectives of this research are as follows: (1) To study the degree of the influence of the factors in management, law, and safety that might have the effect on Entering in the liquid petroleum gas retail business of the entrepreneurs in petrol station (2) To study the degree of entering in the liquid petroleum gas retail business of the entrepreneurs in petrol station (3) To study the relationship between the degree of the influence of the factors in management, law, and safety with the degree of entering in the liquid petroleum gas retail business of the entrepreneurs in petrol station (4) To study the relationship between the basic background of the entrepreneurs in petrol station with the degree of entering in the liquid petroleum gas retail business.

The sample used in this research are the entrepreneurs in petrol station in the lower part of the northeastern region of Thailand. There are 223 petrol stations participated in the research. The research tool is the rating scale questionnaires related to the factors that might have the effect on entering in the liquid petroleum gas retail business. The questionnaires had been designed and then tested in their reliability before they were used. It was found that their reliability was equal to 0.97. The statistical parameters used for data analysis were percentage average and standard deviation. For hypothesis test of the relationships, the Pearson correlation and Chi-Squares correlation were done with the help of the computer package program for data analysis.

The results from this research point out (1) The factors in management, law, and safety have the effect on entering in the liquid petroleum gas retail business in the high level. (2) The entrepreneurs in petrol station decided to enter in the liquid petroleum gas retail business in the low level. (3) The degree of the influence of the factors in management, law, and safety has the relationship with the degree of entering in the liquid petroleum gas retail business of the entrepreneurs in petrol station in the lowest, low and medium levels respectively with the statistical significance at .05 level. (4) the basic background of the entrepreneurs in petrol station has no relationship with the degree of entering in the liquid petroleum gas retail business with the statistical significance at .05 level.

Key word : the influence of factor, the entrepreneurs in petrol station, the liquid petroleum gas retail business

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ก็เนื่องจากความกรุณาอย่างยิ่ง ของรองศาสตราจารย์
กัลยาณี กิตติจิตต์ รองศาสตราจารย์สุวีณา ตั้งโพธิ์สุวรรณ และ อาจารย์ ดร. สันสกฤต
วิจิตรเลขการ ที่ให้คำแนะนำติดตามการดำเนินการวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิดอย่างสม่ำเสมอ ตั้งแต่
เริ่มต้นจนสำเร็จ ผู้ศึกษาวิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้ศึกษาวิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการและพนักงานของสำนักงานพลังงานภูมิ
ภาคที่ 6 และ 7 ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและในการอนุเคราะห์ข้อมูล
ต่างๆ ด้วยดีมาตลอดเวลาที่ดำเนินการ

สิ่งที่ต้องรำลึกถึงของความสำเร็จในการศึกษาก็คือพระคุณของบิดา – มารดา ที่ได้ให้
กำลังใจและสั่งสอน ตลอดจนการสนับสนุนทรัพยากรในการศึกษาอย่างสม่ำเสมอในระหว่างศึกษา
และกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ที่ให้ทุนการศึกษาในครั้งนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จ
การศึกษา

นอกจากนี้ยังมีบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยไม่อาจกล่าวนามไว้ในที่นี้ได้
ทั้งหมด ผู้ศึกษาวิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยขอมอบแก่หน่วยงานภาครัฐ
และภาคเอกชนที่สนใจ ตลอดจนผู้สนใจทั่วไปด้วย

อภิชาติ ปานเผาะ

พฤษภาคม 2546

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
3. กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
4. สมมติฐานของการวิจัย.....	5
5. ขอบเขตการวิจัย.....	6
6. ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
7. ข้อจำกัดในการวิจัย.....	7
8. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	11
1. ระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม.....	11
2. การค้าปลีก.....	15
3. การจัดการของผู้ประกอบการ.....	16
4. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม.....	23
5. ความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม.....	27
6. การเข้าร่วมหรือการมีส่วนร่วม.....	30
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	41
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน.....	43
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง.....	65
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
1. สรุปการวิจัย.....	67
2. อภิปรายผล.....	69
3. ข้อเสนอแนะ.....	77
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	82
ก แบบสอบถาม.....	83
ข ภาพแสดงลักษณะของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงของประเทศไทย.....	95
ประวัติผู้วิจัย.....	97

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การจำแนกบทบาททางการจัดการ.....	18
ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างของแต่ละจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง.....	33
ตารางที่ 3.2 ประเภทของปัจจัยและตัวชี้วัด.....	35
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง.....	41
ตารางที่ 4.2 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วม ค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง.....	44
ตารางที่ 4.3 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการ น้ำมันเชื้อเพลิง.....	47
ตารางที่ 4.4 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับ ก๊าซหุงต้ม ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง.....	50
ตารางที่ 4.5 ปัจจัยรวมแต่ละด้านที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง.....	52
ตารางที่ 4.6 ระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	53
ตารางที่ 4.7 การแบ่งกลุ่มของค่าเฉลี่ยของระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง.....	53
ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง.....	54
ตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.....	56
ตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.....	59
ตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.....	61
ตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4.....	63
ตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5.....	63
ตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6.....	64
ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7.....	64
ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8.....	65

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย: เรื่องระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อ การเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง.....	4
ภาพที่ 2.1 ระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม.....	14
ภาพที่ 2.2 กระบวนการและหน้าที่ของการจัดการ.....	17
ภาพที่ 2.3 ลำดับชั้นทางการจัดการ.....	21
ภาพที่ 2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างลำดับชั้นทางการจัดการและทักษะทางการจัดการ.....	23

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจำหน่ายก๊าซหุงต้มในประเทศไทย เกิดขึ้นมากกว่า 30 ปีแล้ว โดยผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงรายใหญ่ในประเทศไทย คือ เชลล์ เอสโซ่ และซั่มมิท เริ่มจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่ผลิตจากโรงกลั่นน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ ต่อมาทางผู้ค้าน้ำมันซั่มมิท ได้ขายกิจการก๊าซหุงต้มแก่ผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิง คาลเท็กซ์ ซึ่งใช้เครื่องหมายการค้าสตาร์แก๊ส ระยะแรกจำหน่ายเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้น เพราะในช่วงดังกล่าว ก๊าซหุงต้มยังไม่ได้รับความนิยม เนื่องจากฝืนและถ่าน ยังมีราคาถูกและหาได้ง่าย ประชาชนยังไม่คุ้นเคยกับก๊าซหุงต้ม จึงเกิดความกลัวอันตรายและยังมีความเชื่อว่า การใช้ก๊าซหุงต้มทำให้อาหารไม่อร่อย

การจำหน่ายก๊าซหุงต้ม มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงปี พ.ศ. 2524 เนื่องจากการค้นพบ แหล่งก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทย รัฐบาลในสมัยนั้น ได้มีนโยบายส่งเสริมให้มี การใช้แหล่งทรัพยากรภายในประเทศ ประกอบกับช่วงเวลาดังกล่าว ได้เกิดวิกฤตการณ์น้ำมัน โลกขึ้นทำให้ราคาน้ำมันแพงและหาซื้อได้ยาก ไม่เพียงพอต่อการใช้ในประเทศ จึงเป็นแรงผลักดันให้มีการผลิตและใช้ ก๊าซธรรมชาติอย่างเต็มที่ เพื่อทดแทนการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง นอกจากนี้ช่วงเวลาดังกล่าว มีการรณรงค์ลดการตัดไม้ทำลายป่า โดยสนับสนุนให้ประชาชนเปลี่ยนมาใช้ก๊าซหุงต้มแทนการใช้ฝืนและถ่าน

จากวิกฤตการณ์น้ำมันเชื้อเพลิงในช่วง ปี พ.ศ. 2522 - 2524 รัฐบาลได้พยายามบรรเทาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ และความเดือดร้อนของประชาชน จากราคาน้ำมันที่แพงขึ้นอย่างฉับพลัน รัฐบาลจึงควบคุมราคาก๊าซหุงต้มไว้ในราคาต่ำที่ผู้บริโภคสามารถจัดซื้อได้ เป็นการลดค่าครองชีพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เมื่อราคาก๊าซหุงต้มในตลาดโลกปรับราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลง แต่ราคาก๊าซหุงต้มภายในประเทศก็ได้ปรับราคาตามราคาตลาดโลก เนื่องจากรัฐบาลได้ประกาศควบคุมราคาก๊าซหุงต้มไว้ ทำให้อาหารในประเทศไทยไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง มาเป็นเวลานานกว่า 20 ปี สำหรับการค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการร้านจำหน่าย

ก๊าซหุงต้ม ก็พยายามปรับลดต้นทุนที่ไม่จำเป็นของตนเองเพื่อจะทำให้ผลตอบแทนของตนเองสูงขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาการค้าปลีกก๊าซหุงต้มต่างๆ ดังนี้

1. ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มส่วนใหญ่จะจัดจำหน่ายก๊าซหุงต้มทุกยี่ห้อ แต่ขาดการดำเนินการด้านความปลอดภัยและไม่ยอมปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด
2. ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการ กฎหมายและความปลอดภัยที่ถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนยังมีความเข้าใจว่า ก๊าซหุงต้มสามารถจัดจำหน่ายเหมือนกับสินค้าอื่นได้ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดเป็นอันมาก

ดังนั้น การแก้ปัญหาการค้าปลีกก๊าซหุงต้ม รัฐบาลได้มีนโยบายเกี่ยวกับระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม โดยในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ได้มีมติเห็นชอบตามคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ในสมัยนั้น ให้ดำเนินการปรับปรุงระบบการจำหน่าย และมาตรฐานความปลอดภัยก๊าซหุงต้มในระดับค้าปลีกก๊าซหุงต้ม โดยมอบหมายให้กรมธุรกิจพลังงาน รับผิดชอบดำเนินการออกกฎกระทรวงฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2545) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 ซึ่งเกี่ยวข้องกับ มาตรฐานความปลอดภัยของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มภายในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันการค้าปลีกก๊าซหุงต้มมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคก๊าซหุงต้มสามารถมีทางเลือกในการซื้อก๊าซหุงต้ม ได้มากขึ้น

เมื่อกรมธุรกิจพลังงานได้ดำเนินการออกกฎหมายให้มีการค้าปลีกก๊าซหุงต้มในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเรียบร้อยแล้ว และเริ่มให้ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงสามารถดำเนินการค้าปลีกก๊าซหุงต้มได้แล้ว แต่หากผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่มีความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัยเกี่ยวกับก๊าซหุงต้มแล้ว การส่งเสริมก็จะไม่เกิดผลตามที่คาดหวังไว้ได้ เพื่อที่จะให้การส่งเสริมให้มีการค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ณ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประสบผลสำเร็จ กรมธุรกิจพลังงานจะต้องทราบถึงสภาพปัญหา ของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงในด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัยเกี่ยวกับก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ซึ่งจะสามารถนำไปวางแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อทำให้ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มมากขึ้นได้ จึงจำเป็นต้องทำการวิจัยถึงระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อนำเสนอแก่กรมธุรกิจพลังงาน สำหรับใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้มีการค้าปลีกก๊าซหุงต้มในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงให้มากยิ่งขึ้น ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษาเกี่ยวกับระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

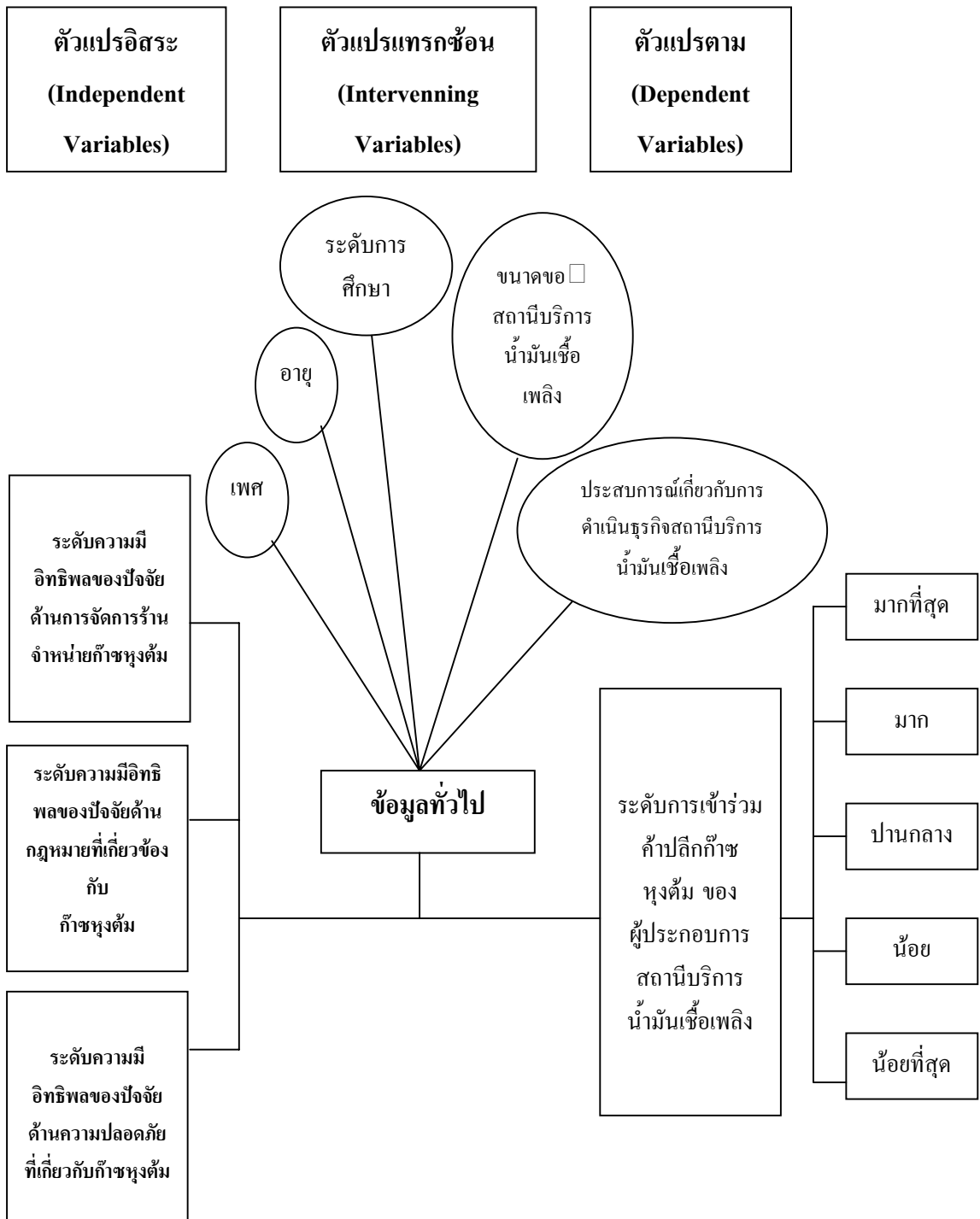
2.2 เพื่อศึกษาระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัย กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่องระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผู้ศึกษาวิจัยได้วางแนวทางการวิจัย โดยการออกแบบเป็นแผนภาพกรอบแนวคิด มีการกำหนดประเภทตัวแปร รายละเอียดของตัวแปร เกณฑ์ประเมินระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม และเกณฑ์ประเมินระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ดังแผนภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย : เรื่องระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

4. สมมติฐานของการวิจัย

ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัยกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน 3 สมมติฐาน และมีการกำหนดสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน 5 สมมติฐาน รวมสมมติฐานทั้งสิ้น 8 สมมติฐาน ดังนี้

4.1 สมมติฐานที่ 1 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

4.2 สมมติฐานที่ 2 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

4.3 สมมติฐานที่ 3 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

4.4 สมมติฐานที่ 4 เพศของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

4.5 สมมติฐานที่ 5 อายุของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

4.6 สมมติฐานที่ 6 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

4.7 สมมติฐานที่ 7 ขนาดของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

4.8 สมมติฐานที่ 8 ประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

5. ขอบเขตการวิจัย

ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ 4 ด้าน ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นกลุ่มของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นเจ้าของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติ ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 อยู่ในกำกับดูแลของกรมธุรกิจพลังงาน มีที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ประกอบด้วยจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร มุกดาหาร นครพนม และกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นการแบ่งตามเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักโยธาธิการที่ 7 (อุบลราชธานี) กระทรวงมหาดไทย สำหรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างของประชากร ใช้วิธีการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane และผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการเพิ่มเติมจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับการวิจัยในครั้งนี้ด้วย สำหรับการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการกำหนดโควต้าสัดส่วนจากกลุ่มของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในแต่ละจังหวัดต่อประชากรของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงทั้งหมด แล้วนำกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงในแต่ละจังหวัดมารวมกันจึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ต้องการทำการวิจัย

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการวิจัยถึงระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ปัจจัยด้านกฎหมายของกรมธุรกิจพลังงาน และปัจจัยด้านความปลอดภัยพื้นฐานที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม ตลอดจนการวิจัยเกี่ยวกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

5.3 ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาดำเนินการวิจัย เริ่มต้นเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2545 และสิ้นสุดเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2546

5.4 ขอบเขตด้านตัวแปร การศึกษาได้จำแนกตัวแปรออกเป็น 3 ตัวแปร ประกอบด้วย

5.4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม และระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม

5.4.2 ตัวแปรแทรกซ้อน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

5.4.3 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

6. ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อตกลงเบื้องต้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

6.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง จะเน้นปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม และปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเท่านั้น

6.2 ผู้ค้าปลีกก๊าซหุงต้ม จะต้องเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของประกาศคณะกรรมการปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมธุรกิจพลังงาน

6.3 ความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม เป็นความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน ซึ่งผู้จำหน่ายก๊าซหุงต้มและผู้ใช้ก๊าซหุงต้ม ต้องมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามหลักความปลอดภัยขั้นพื้นฐานนั้นได้

6.4 จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร มุกดาหาร นครพนม และกาฬสินธุ์ โดยมีการแบ่งจังหวัดตามการแบ่งของสำนักโยธาธิการที่ 7 (อุบลราชธานี) กระทรวงมหาดไทย

6.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย เป็นผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นเจ้าของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

7. ข้อจำกัดในการวิจัย

เนื่องจากผู้ศึกษาวิจัยได้รับทุนจากการจัดสรรของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเดิมในส่วนของกรมธุรกิจพลังงาน มีข้อจำกัด 3 ประการ คือ ประการแรกจะต้องทำการวิจัยภายใต้ขอบเขตของภารกิจและความต้องการของกรมธุรกิจพลังงาน ประการที่สองเรื่องที่ทำกรวิจัยเป็นสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้น ตามมติของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งยังไม่เคยมีการทำวิจัยมาก่อน และประการสุดท้าย คือ มีข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางราชการที่กำลังอยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อมูลให้สอดคล้องกับความเป็นจริงในปัจจุบัน

8. นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดคำจำกัดความเชิงปฏิบัติการ สำหรับการวิจัย ดังต่อไปนี้

8.1 ผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงตามมาตรา 7 หมายถึง ผู้ที่ซื้อหรือนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง หรือ ได้มาไม่ว่าด้วยประการใดเพื่อการจำหน่าย รวมถึงผู้กลั่นหรือผลิตน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย แต่ไม่รวมถึง ผู้ที่ได้รับสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม โดยปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติ การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมธุรกิจพลังงาน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

8.1.1 ผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิง หมายถึง ผู้ที่มีปริมาณการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิด หรือรวมกันทุกชนิดปีละตั้งแต่ 100,000 เมตริกตันขึ้นไป ต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี

8.1.2 ผู้ค้าก๊าซหุงต้ม หมายถึง ผู้ที่มีปริมาณการค้าก๊าซหุงต้มชนิดเดียว ปีละ ตั้งแต่ 50,000 เมตริกตันขึ้นไป ซึ่งต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี

8.2 ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง หมายถึง ผู้ที่จัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติ ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2542 ซึ่งเป็นเจ้าของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

8.3 ผู้บริโภคก๊าซหุงต้ม หมายถึง ประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นผู้ซื้อก๊าซหุงต้ม จากร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม เมื่อใช้ก๊าซหุงต้มหมด ก็จะทำการแลกเปลี่ยนถังก๊าซหุงต้มกับทางร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม โดยร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มจะคิดราคาเฉพาะน้ำก๊าซหุงต้มเท่านั้น

8.4 สถานีบรรจุก๊าซหุงต้ม หมายถึง สถานที่บรรจุก๊าซหุงต้มลงในถังก๊าซหุงต้ม มี ลักษณะของสถานที่บรรจุก๊าซหุงต้มเป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมธุรกิจพลังงาน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

8.4.1 สถานีบรรจุก๊าซหุงต้มอิสระ หมายถึง สถานที่ทำการรับจ้างบรรจุก๊าซหุงต้ม จากผู้ค้าก๊าซหุงต้มลงในถังก๊าซหุงต้มของผู้ค้าก๊าซหุงต้มเอง โดยการบรรจุจะอยู่ภายใต้การกำกับ และควบคุมของผู้ค้าก๊าซหุงต้ม ซึ่งเป็นเจ้าของก๊าซหุงต้มและถังก๊าซหุงต้ม จะทำการบรรจุก๊าซหุงต้มลงในถังก๊าซหุงต้มที่เป็นสมบัติของผู้ค้าก๊าซหุงต้มรายอื่น ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับการยินยอม จากผู้ค้าก๊าซหุงต้มรายนั้นก่อนเท่านั้น การบรรจุก๊าซหุงต้มลงถังก๊าซหุงต้ม จะต้องมีการตรวจสอบ สภาพถังก๊าซหุงต้มให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ หากถังก๊าซหุงต้ม เกิดความบกพร่องก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ผู้ค้าก๊าซหุงต้มและสถานีบรรจุก๊าซหุงต้มอิสระ จะต้องร่วมกัน รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย

8.4.2 สถานีบรรจุก๊าซของผู้ค้าก๊าซหุงต้ม หมายถึง สถานที่บรรจุก๊าซหุงต้มลงใน ถังก๊าซหุงต้มของผู้ค้าก๊าซหุงต้ม โดยผู้ค้าก๊าซหุงต้มจะเป็นผู้ดำเนินงานของสถานีบรรจุก๊าซหุงต้ม ดังกล่าวเอง และต้องมีการตรวจสอบถังก๊าซหุงต้มให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ หากถังก๊าซหุงต้ม เกิดความบกพร่องก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ผู้ค้าก๊าซหุงต้มจะต้องรับผิดชอบ ในความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย

8.5 ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มตาม ปว. 28 หมายถึง สถานที่ที่จัดจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่บรรจุอยู่ในถังก๊าซหุงต้มที่มีปริมาณการเก็บรวมกันทั้งหมดตั้งแต่ 500 ลิตร ขึ้นไป เป็นการจัดจำหน่ายก๊าซหุงต้มในระดับการค้าปลีกก๊าซหุงต้มให้แก่ผู้บริโภคก๊าซหุงต้มโดยร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีลักษณะสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม เป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมธุรกิจพลังงาน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

8.5.1 ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม หมายถึง สถานที่จำหน่ายก๊าซหุงต้มที่บรรจุในถังก๊าซหุงต้ม โดยต้องมีลักษณะสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม เป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2529) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514

8.5.2 ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง หมายถึง สถานที่จำหน่ายก๊าซหุงต้ม ที่ตั้งอยู่ในเขตสถานีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตาม พระราชบัญญัติ ควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 และต้องมีลักษณะสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม เป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2545) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514

8.6 สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง หมายถึง สถานที่สำหรับจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่ผู้บริโภคน้ำมันเชื้อเพลิง โดยวิธีเติมหรือบรรจุลงในภาชนะบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงของยานพาหนะ และต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2543 และ พระราชบัญญัติ ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมธุรกิจพลังงาน

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยในครั้งนี้จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัย ที่จะนำมาใช้กับการค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาก๊าซหุงต้มที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ คือ

9.1 การส่งเสริมการค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ทำให้ผู้ประกอบการสถานีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สามารถค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ได้ ตลอดจนเสนอแนะให้กรมธุรกิจพลังงานออกมาตรการหรือข้อกำหนดต่างๆ ที่ทำให้มีการแข่งขันทางการค้าได้อย่างเป็นธรรม

9.2 การกำหนดคุณสมบัติของผู้ค้าปลีกก๊าซหุงต้ม สามารถกำหนดคุณสมบัติที่ควรจะเป็นทางด้านการจัดการ กฎหมายและความปลอดภัยของผู้ประกอบการสถานีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ที่จะเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงได้อย่างเหมาะสม

9.3 การพัฒนาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง กับกรมธุรกิจพลังงาน มีแนวทางการประสานในด้านความคิด และการดำเนินการค้าปลีกก๊าซหุงต้มเพื่อจะเข้าสู่การแข่งขันทางการค้าที่เป็นธรรมได้

9.4 การพัฒนาทางเลือกของผู้บริโภคก๊าซหุงต้ม ผู้บริโภคก๊าซหุงต้มสามารถซื้อก๊าซหุงต้มจากสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงใกล้บ้านได้ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการจราจรและค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงจะมีมาตรฐานสูง ก่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพและบริการ ตลอดจนจะลดการเอารัดเอาเปรียบผู้บริโภคก๊าซหุงต้มได้ด้วย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันก๊าซหุงต้มได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของประชาชน ก๊าซหุงต้มจึงเป็นสินค้าที่อยู่ในข่ายการควบคุม เพื่อป้องกันการขาดแคลนและเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคก๊าซหุงต้ม การจำหน่ายก๊าซหุงต้มมีการแข่งขันกันสูง หากผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะเข้ามาค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ยังไม่มีความพร้อมในด้านพื้นฐานความรู้ความเข้าใจปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัยที่เหมาะสมแล้ว การเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มดังกล่าว ก็จะไม่เกิดผลตามมติที่รัฐมนตรีที่ได้ให้แนวทางดำเนินงานไว้

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ จำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจวรรณกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระดับความอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผู้ศึกษาวิจัยจึงได้แบ่งเนื้อหาของวรรณกรรมออกเป็น 7 เรื่องใหญ่ๆ คือ

1. ระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม
2. การค้าปลีก
3. การจัดการของผู้ประกอบการ
4. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม
5. ความปลอดภัยเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม
6. การเข้าร่วมหรือการมีส่วนร่วม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำผลงานด้านวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (2545 : 1-43) ที่เกี่ยวข้องกับระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม สรุปได้ดังนี้

1.1 ปัญหาของระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้มในประเทศไทย

จากวิกฤตการณ์น้ำมันโลกในช่วงปี พ.ศ. 2522 – 2524 ทำให้ประเทศผู้นำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงรวมทั้งประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ในด้านราคาน้ำมันเชื้อเพลิงแพงขึ้น

อย่างรวดเร็ว หาซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงไม่ได้ และไม่เพียงพอแก่ความต้องการในประเทศ ทำให้เกิดการขาดแคลนขึ้นเป็นระยะๆ รัฐบาลจำเป็นต้องแทรกแซงราคาน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อบรรเทาผลกระทบด้านเศรษฐกิจของประเทศและความเดือดร้อนของประชาชน โดยจัดตั้งกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อรักษาระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศ แนวทางปฏิบัติก็คือ การรักษาระดับราคาก๊าซหุงต้มและน้ำมันดีเซลหมุนเร็วไว้ในระดับต่ำ โดยรัฐบาลจ่ายเงินชดเชยราคาดังกล่าวจากกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง และปรับขึ้นราคาน้ำมันเบนซินให้สูงกว่าราคาจริงเพื่อเอาราคาส่วนเกินนำเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

ผลของการรักษาระดับราคาก๊าซหุงต้มไว้ในราคาต่ำดังกล่าวข้างต้น แม้จะมีความเหมาะสมในช่วงวิกฤตการณ์ราคาน้ำมันโลก แต่เมื่อราคาก๊าซหุงต้มในตลาดโลกปรับลดลง ราคาก๊าซหุงต้มในประเทศ มิได้ปรับลดลงไปสู่ต้นทุนที่แท้จริง ทำให้ระบบราคาก๊าซหุงต้มอยู่ในสภาพที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงมาเป็นเวลานานกว่า 20 ปี ก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้มเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเอารัดเอาเปรียบในระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ทำให้ผู้จำหน่ายก๊าซหุงต้ม ต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอด โดยพยายามปรับลดต้นทุนที่ไม่จำเป็นสำหรับธุรกิจการค้าก๊าซหุงต้มลง เพื่อเพิ่มผลตอบแทนให้กับตนเอง

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นกับระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้มดังกล่าว จะประกอบด้วย

1.1.1 ปัญหาด้านความปลอดภัย ผู้ค้าก๊าซหุงต้มจำหน่ายก๊าซหุงต้มอย่างไม่มีควมรับผิดชอบ เพื่อหลีกเลี่ยงการซ่อมบำรุงถึงก๊าซหุงต้ม ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคและสังคม สถานีบรรจุก๊าซหุงต้มอิสระส่วนใหญ่ มีการนำถังก๊าซหุงต้มที่มีไซของผู้ค้าก๊าซหุงต้มมาจำหน่ายให้กับผู้บริโภคก๊าซหุงต้ม และมีการนำถังก๊าซหุงต้มที่ซ่อมโดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานการซ่อมถึงก๊าซหุงต้ม มาจำหน่ายให้แก่ประชาชนในราคาที่ต่ำกว่าถังก๊าซหุงต้มของผู้ค้าก๊าซหุงต้ม และร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มส่วนใหญ่จะจำหน่ายก๊าซหุงต้มทุกตัวแทนค่าต่างก๊าซหุงต้ม แต่ขาดการดำเนินการด้านความปลอดภัยของถังก๊าซหุงต้ม ไม่มีการทำการตรวจสอบสภาพถังก๊าซหุงต้มหรือคัดแยกถังที่ไม่มีมาตรฐานความปลอดภัยออก แต่กลับนำมาจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคก๊าซหุงต้ม

1.1.2 ปัญหาด้านการเอาเปรียบผู้บริโภค สถานีบรรจุก๊าซหุงต้มบางส่วนบรรจุก๊าซหุงต้มไม่เต็มน้ำหนักที่กำหนด เพื่อเอาเปรียบผู้บริโภคก๊าซหุงต้ม ทำให้ผู้บริโภคก๊าซหุงต้ม ซื้อก๊าซหุงต้ม ในราคาสูงกว่าที่รัฐบาลกำหนด

1.1.3 ปัญหาด้านการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ผู้ค้าก๊าซหุงต้มบางส่วนจำหน่ายก๊าซหุงต้มให้สถานีบรรจุก๊าซหุงต้มอิสระโดยตรง ถึงแม้ว่าสถานีบรรจุก๊าซหุงต้มอิสระมิใช่ตัวแทนค้าต่างของตนเอง ทำให้ไม่ต้องรับผิดชอบต่อระบบการบรรจุก๊าซหุงต้มดังกล่าว เมื่อผู้ค้าก๊าซหุงต้มไม่ต้องทำการบรรจุลงถึงก๊าซหุงต้มดังกล่าว จึงทำให้เกิดการได้เปรียบในการแข่งขันเพราะสามารถหลีกเลี่ยง

หน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดในการซ่อมบำรุงถึงก๊าซหุงต้ม ทำให้ผู้ค้าก๊าซหุงต้มอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งปฏิบัติตามกฎหมายในทุกขั้นตอนไม่สามารถแข่งขันในการจำหน่ายก๊าซหุงต้มดังกล่าวได้

1.2 การแก้ไขปัญหากระบวนการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม

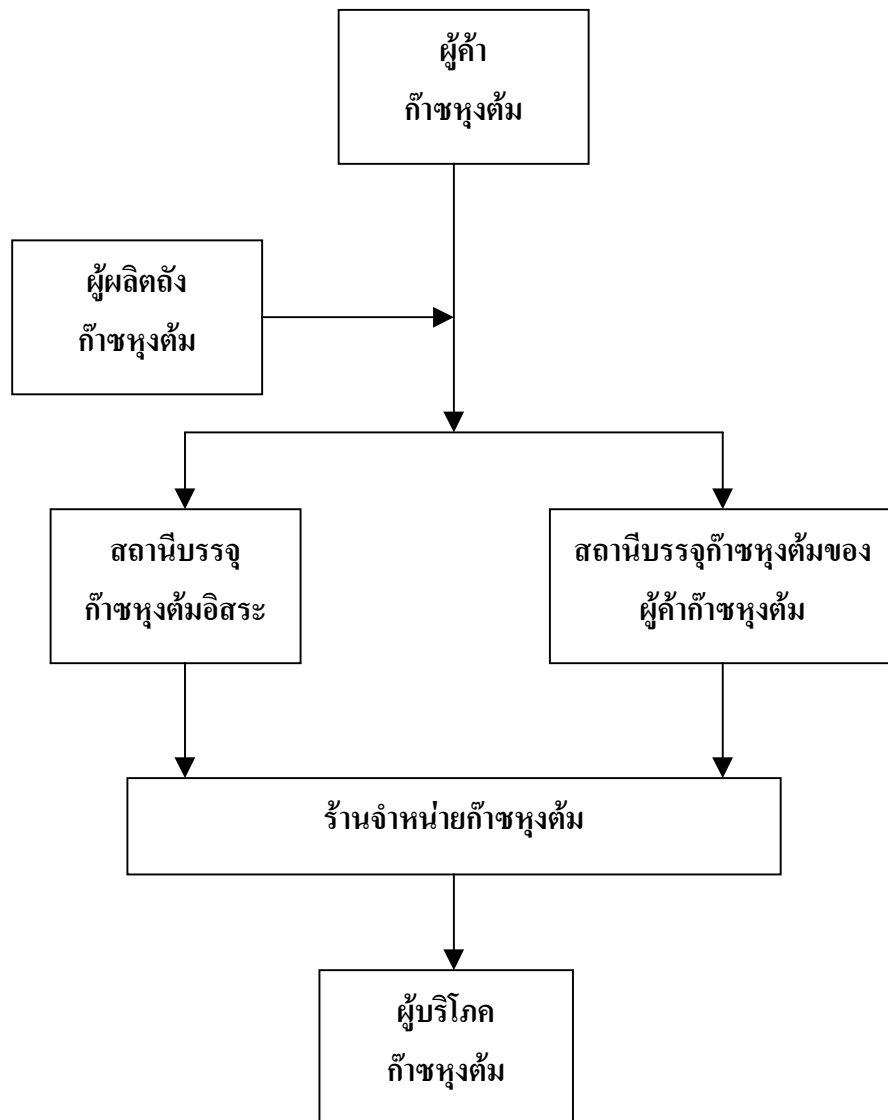
คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 มีมติเห็นชอบตามมติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเกี่ยวกับ แนวทางการปรับปรุงมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ดังนี้

1.2.1 การแก้ปัญหาด้านความปลอดภัย การส่งเสริมให้มีการตรวจตราการบรรจุก๊าซหุงต้ม ให้เป็นตามกฎหมายกำหนด โดยให้มีการเพิ่มขีดความสามารถในการตรวจสอบจับกุมผู้กระทำผิดโดยให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานหนึ่ง สามารถตรวจสอบแทนอีกหน่วยงานหนึ่ง และการส่งเสริมให้มีการจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่บรรจุในถังก๊าซหุงต้ม ณ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง โดยมอบหมายให้กรมธุรกิจพลังงาน ดำเนินการออกกฎกระทรวงฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2545) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 เกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้มีร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีมาตรฐานความปลอดภัยสูง และทำให้การแข่งขันการให้บริการจำหน่ายก๊าซหุงต้มโดยมีการเน้นด้านความปลอดภัยในระดับการค้าปลีกก๊าซหุงต้มมากขึ้น

1.2.2 การแก้ปัญหาค่าการเอาเปรียบผู้บริโภคก๊าซหุงต้ม โดยเฉพาะปัญหาการบรรจุก๊าซหุงต้มลงในถังก๊าซหุงต้มไม่เต็มน้ำหนัก โดยจัดเจ้าหน้าที่ออกตรวจสอบ และดำเนินการปรับลดค่ามัดจำถังก๊าซหุงต้มที่ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มตั้งไว้สูงเกินความเป็นจริงให้สู่ระดับที่เป็นธรรม รวมทั้งการคืนเงินมัดจำถังก๊าซหุงต้มส่วนเกินแก่ผู้บริโภคก๊าซหุงต้ม โดยรัฐบาลคุ้มครองดูแลให้ผู้บริโภคก๊าซหุงต้มได้รับเงินมัดจำถังก๊าซหุงต้มส่วนเกินคืนอย่างเป็นธรรม

1.2.3 การแก้ปัญหาด้านการแข่งขันไม่เป็นธรรม การป้องกันการเอาเปรียบในระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม โดยมุ่งเน้นให้ผู้ค้าก๊าซหุงต้ม ต้องรับผิดชอบการบรรจุก๊าซหุงต้มลงถังก๊าซหุงต้มภายใต้ เครื่องหมายการค้าของตน เพื่อป้องกันการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อถังก๊าซหุงต้ม และห้ามมิให้บรรจุก๊าซหุงต้ม ลงในถังก๊าซหุงต้มของผู้ค้าก๊าซหุงต้มรายอื่น ยกเว้นได้รับการยินยอมจากผู้ค้าก๊าซหุงต้มรายนั้น

สำหรับระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้มตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ กำหนดไว้ สามารถแบ่งระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม

จากภาพที่ 2.1 แสดงให้เห็นระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม การจำหน่ายก๊าซหุงต้มจะเริ่มต้นจากการที่ผู้ค้าก๊าซหุงต้ม ซึ่งเป็นเจ้าของก๊าซหุงต้ม และเป็นผู้ส่งผลิตถังก๊าซหุงต้มจากผู้ผลิตถังก๊าซหุงต้ม จะส่งก๊าซหุงต้มพร้อมถังก๊าซหุงต้มของตนเอง ไปยังสถานีบรรจุก๊าซหุงต้มของผู้ค้าก๊าซหุงต้มเองและสถานีบรรจุก๊าซหุงต้มอิสระที่เป็นตัวแทนค้าต่างของตนเอง เพื่อทำการแบ่งบรรจุก๊าซหุงต้มลงในถังก๊าซหุงต้ม จากจุดเริ่มต้นมาถึงขั้นตอนนี้จะเรียกว่า กระบวนการผลิต หลังจากนั้น สถานีบรรจุก๊าซหุงต้มทั้งสองประเภทดังกล่าวก็จะส่งถังก๊าซหุงต้มที่บรรจุเรียบร้อยแล้ว ไปสู่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม และร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มก็จะส่งไปยังผู้บริโภคก๊าซหุงต้มเป็นคนสุดท้าย จากร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มถึงผู้บริโภคก๊าซหุงต้ม จะเรียกว่า การค้าปลีกก๊าซหุงต้ม

2. การค้าปลีก

เมื่อก้าวถึงขั้นตอนที่ผู้ผลิตสินค้า จะทำให้สินค้าของตนเอง กระจายไปสู่ผู้บริโภค หรือทำให้ผู้บริโภคหาซื้อสินค้าได้สะดวก ในราคาที่เหมาะสม ตามเวลาที่ต้องการ ไม่ใช่เรื่องง่าย จึงมีผู้กล่าวถึงช่องทางการจัดจำหน่ายและการค้าปลีก สรุปได้ดังนี้

เพ็ญศิริ โชติพันธ์ และहरรรษา อุทัยวัฒนะ (2541 :136) ได้กล่าวถึงช่องทางการจัดจำหน่ายว่ามีลักษณะ การกำหนดโครงสร้างของช่องทางการจัดจำหน่าย ซึ่งเป็นเส้นทางการเคลื่อนย้ายสินค้าจากผู้ผลิตไปยังลูกค้า และการค้าปลีกเป็นกิจกรรมทั้งหมดในการขายผลิตภัณฑ์ให้กับผู้บริโภคคนสุดท้าย เพื่อใช้ส่วนตัว หรือใช้ในธุรกิจ ตลอดจนยังเป็นการจัดการที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตคนกลาง หน่วยงานสนับสนุนการกระจายสินค้าและผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ ต้นทุนต่ำ ผู้บริโภคพึงพอใจและได้รับผลตอบแทนที่ดี ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าปลีกต้องมีความเข้าใจช่องทางการจัดจำหน่าย เพื่อจะได้ออกแบบและหาวิธีการจัดจำหน่ายอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของช่องทางการจัดจำหน่าย สำหรับการค้าปลีก จึงเป็นกิจกรรมสำคัญ

เพลินทิพย์ โกเมศโสภา (2545 : 51-83) ได้กล่าวถึงช่องทางการจัดจำหน่ายว่า เป็นเรื่องของกลุ่มองค์กรอิสระ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่จะนำสินค้าและบริการไปสู่ผู้บริโภคนั่นเอง ส่วนการค้าปลีก เป็นการขายสินค้าและบริการให้กับผู้บริโภคคนสุดท้าย แนวคิดการค้าปลีกที่แท้จริงต้องประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายทางการค้าอย่างชัดเจน ความต้องการของลูกค้า ความร่วมมือของทุกคนในองค์กรและกำไร แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการค้าปลีก คือผู้บริโภคมีความคาดหวังสูงมากขึ้นในเชิงคุณภาพ การบริการและการตอบสนองความต้องการสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งมีการแข่งขันที่รุนแรง

การค้าปลีกยุคใหม่มีการนำเสนอคุณค่าเพื่อความพึงพอใจของลูกค้า ต้องประเมินความพึงพอใจและการนำเสนอคุณค่าด้วยวิธีการต่างๆ และการสร้างสัมพันธภาพทางการค้า การค้าปลีกจึงเป็นการแลกเปลี่ยนของสินค้าและบริการ ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายแล้วยังต้องให้บริการกับการรับบริการ ควรเสนอราคายุติธรรม การส่งมอบสินค้าที่ตรงเวลา และการบริการหลังขายที่ดี

องค์กรธุรกิจที่ประสบความสำเร็จได้เกิดจากการวางแผน การบริหารและการปฏิบัติการที่ดีจากหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กรแล้ว การนำเสนอสินค้าและบริการแก่ลูกค้า ต้องกำหนดมาจากมุมมองหรือความต้องการของลูกค้าเป็นสำคัญด้วย จะเสริมความสำเร็จในการค้าปลีกของกิจการ โดยการนำแนวคิดในเรื่องของส่วนประสมทางการตลาดมาเป็นเครื่องมือสำหรับการการค้าปลีก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา การส่งเสริมการตลาด และการจัดจำหน่ายสินค้า มาประสมประสานให้เหมาะสมกับธุรกิจของตนเอง

3. การจัดการของผู้ประกอบการ

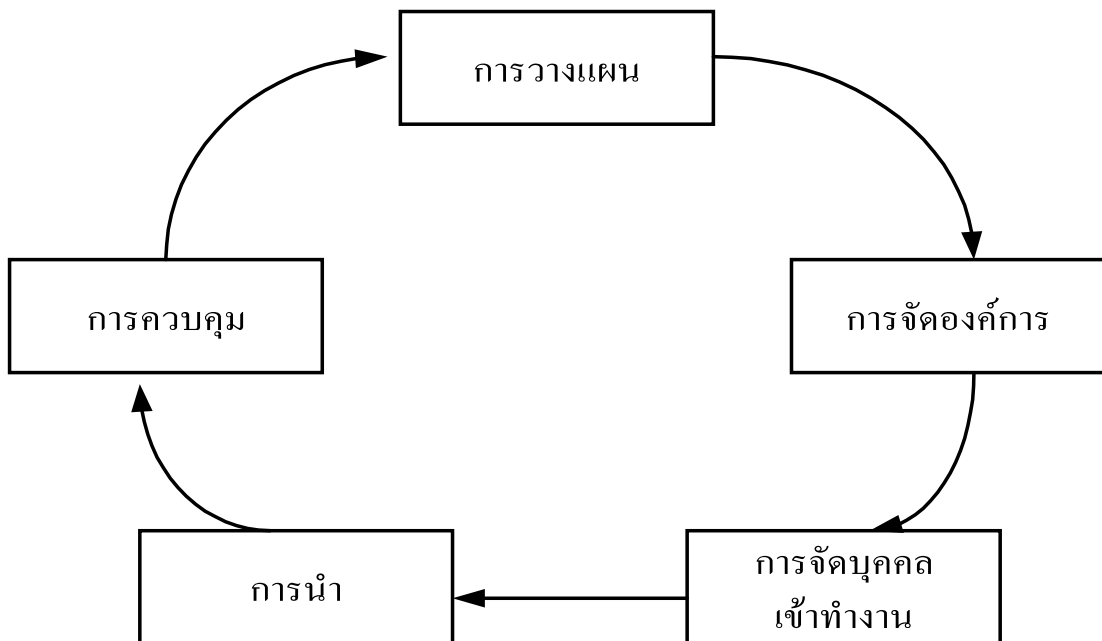
การจัดการเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงาน ไม่ว่าจะเป็งานด้านใดก็ตาม หากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการไม่ให้ความสำคัญต่อการจัดการ ก็จะทำให้เกิดปัญหาต่างๆมากมาย ผู้ประกอบการธุรกิจ หากไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการแล้ว ก็จะทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินธุรกิจได้ มีผู้กล่าวถึงการจัดการ สรุปได้ดังนี้

จิรวัดน์ สุทธิแพทย์ (ม.ป.ป. : 7) ได้กล่าวถึงการจัดการว่า เป็นการบริหารงานของบุคคลอื่นๆ เพื่อความสัมฤทธิ์ผลของวัตถุประสงค์ โดยอาศัยกิจกรรม การประสานงานกิจกรรมต่างๆ ของบุคคลอื่น

มัลลิกา ต้นสอน (2544 : 9) ได้กล่าวถึงการจัดการว่า เป็นกระบวนการในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยการสั่งการและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น การจัดการเป็นงานสำคัญที่ผู้บริหารทุกคนต้องทำให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด ในอดีตสภาพแวดล้อมและการแข่งขันไม่รุนแรง องค์กรต่างๆ เพียงแต่ดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายก็เพียงพอ แต่ความรุนแรงของการแข่งขันและความผันผวนของสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน จะเพิ่มความซับซ้อนขึ้นในอนาคตด้วย การทำให้ธุรกิจ มีประสิทธิภาพคือ การทำงานให้ได้ผลลัพธ์ โดยการใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้าให้คุ้มค่าที่สุด ซึ่งจะให้ความสำคัญกับวิธีการหรือกระบวนการในการทำงาน โดยเฉพาะความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ โดยมีให้ความสนใจกับการทำงานได้สำเร็จเพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร สำหรับการจัดการจะประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

3.1 กระบวนการและหน้าที่ของการจัดการ

การจัดการมีความเป็นสากล จึงต้องมีการประยุกต์ให้มีความเหมาะสมกับการดำเนินงานขององค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ตลอดจนได้รับการยอมรับว่าเป็นงานที่สำคัญและมีความจำเป็น สำหรับทุกองค์กร โดยเฉพาะการพลวัตของสภาพแวดล้อมและกระบวนการโลกาภิวัตน์ ที่การแข่งขันกระจายไปทั่วโลก หรือที่เรียกว่าโลกไร้พรมแดน ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถปล่อยให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างไร้ทิศทางแต่ต้องมีการจัดการอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติหรือที่เรียกว่า กระบวนการทางการจัดการ และหน้าที่ของการจัดการ ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กระบวนการและหน้าที่ของการจัดการ

จากภาพที่ 2.2 จะเห็นว่ากระบวนการและหน้าที่ของการจัดการ หรืองานที่ผู้บริหารหรือเจ้าของทุกคนจะต้องปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงาน เป็นไปอย่างราบรื่น และตรงเป้าหมาย การจัดการสามารถแบ่งหน้าที่ที่สำคัญได้ 5 ประการ คือ

3.1.1 การวางแผน เป็นหน้าที่ทางการจัดการหน้าที่แรกที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดทิศทาง ภารกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ขององค์กร ตลอดจนกรอบแนวคิด และวิธีการปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ ความซับซ้อนและการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทำให้ผู้บริหารหรือผู้จัดการต้องอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจในการวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.2 การจัดองค์การ เป็นงานที่ให้ความสำคัญกับการจัดทำโครงสร้างองค์กร ระบบงาน บทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคลากร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้เป็นระบบและสอดคล้องกันภายใน ซึ่งจะช่วยให้องค์การ สามารถดำเนินงานสู่เป้าหมายร่วมกันอย่างราบรื่นและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.3 การจัดบุคคลเข้าทำงาน เป็นงานสำคัญของผู้บริหารทุกคนที่ต้องจัดบุคคลให้เหมาะสมกับงาน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ ประสิทธิภาพและปริมาณแรงงานที่ต้องการหรือที่เรียกว่า การจัดคนให้เหมาะสมกับงาน ตลอดจนธำรงรักษาและพัฒนาแรงงานที่มีคุณภาพให้อยู่กับองค์กรอย่างต่อเนื่อง

3.1.4 การนำ เป็นการใช้อิทธิพลและความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตามในการชี้เป้าหมาย ชักจูง กระตุ้นและเปลี่ยนแปลงผู้ติดตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรอย่างเต็มที่

3.1.5 การควบคุม เป็นกระบวนการในการกำหนดเกณฑ์และมาตรฐาน ขั้นตอนการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และแก้ไขให้การดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมาย หรือปรับปรุงแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับข้อจำกัดของเหตุการณ์ และสภาพแวดล้อมจริง

3.2 บทบาทการจัดการ

บทบาท เป็นรูปแบบของพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งแสดงออกมาตามความหวังของสังคม เพื่อนำองค์การให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ สามารถแบ่งบทบาทของการจัดการ ออกเป็นกลุ่มใหญ่ 3 กลุ่ม ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 การจำแนกบทบาททางการจัดการ

บทบาทระหว่างบุคคล	บทบาทด้านข้อมูลข่าวสาร	บทบาทด้านการตัดสินใจ
<ul style="list-style-type: none"> ● การเป็นตัวแทนขององค์การ ● การเป็นผู้นำ ● การประสานงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ติดตามข้อมูล ● ผู้กระจายข่าวสาร ● โฆษกขององค์การ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ประกอบการ ● นักแก้ปัญหา ● ผู้จัดสรรทรัพยากร ● นักเจรจาต่อรอง

3.2.1 บทบาทระหว่างบุคคล หมายถึง บทบาทที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผู้บริหารจะทำงานเกี่ยวข้องกับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ เช่น ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้บริหารของหน่วยงานอื่น เป็นต้น ผู้บริหารกับบทบาทระหว่างบุคคลจะจำแนกบทบาทเป็นบทบาทย่อย ดังต่อไปนี้

1) **บทบาทการเป็นตัวแทนขององค์การ** ผู้บริหารจะทำหน้าที่เป็นผู้แทนขององค์การในพิธีการ การสื่อสารหรืองานสาธารณะต่างๆ โดยปกติบุคคลทั่วไปจะมองภาพขององค์การหรือหน่วยงาน จากภาพของผู้บริหาร เนื่องจากมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการมองภาพของบุคคลมากกว่าที่จะมองภาพของระบบขององค์การ

2) **บทบาทการเป็นผู้นำ** เกี่ยวข้องกับการใช้อิทธิพลและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการชี้นำ การกระตุ้น และการสั่งการ ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานด้วยความ

เต็มใจ โดยผู้นำจะกำหนดเป้าหมายในรูปของวิสัยทัศน์และถ่ายทอดวิสัยทัศน์ให้แก่กลุ่มเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ซึ่งจะชักจูงให้กลุ่มร่วมแรงร่วมใจในการทำงานและการบรรลุเป้าหมาย

3) *บทบาทการประสานงาน* การติดต่อและประสานงานกับบุคคลกลุ่มต่างๆ เช่น ตัวแทนของรัฐ ท้องถิ่น กลุ่มผลประโยชน์และสมาคมการค้า เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานขององค์การราบรื่น โดยผู้บริหารจะต้องติดต่อสื่อสารและใช้ความสัมพันธ์ของตนกับคณะบุคคลในสภาพแวดล้อมระดับต่างๆ ในการเกื้อหนุนให้องค์การดำเนินไปอย่างราบรื่น

3.2.2 บทบาทด้านข้อมูลข่าวสาร ผู้บริหารจะต้องสรรหา รวบรวม ประมวล และกระจายข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับองค์การ เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารและการติดต่อสื่อสารภายในและระหว่างองค์การมีความถูกต้อง ชัดเจน และเชื่อถือได้ บทบาทด้านข้อมูลข่าวสารประกอบด้วยบทบาทย่อย 3 ประการคือ

1) *บทบาทผู้ติดตามข้อมูล* ผู้บริหารสมควรจะต้องเป็นตัวกลางในการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสาร ระหว่างภายในและภายนอกองค์การ โดยผู้บริหารจะคอยติดตามตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญกับองค์การ เพื่อที่จะมีข้อมูลที่เหมาะสมในการตัดสินใจและแก้ปัญหาของธุรกิจ

2) *บทบาทผู้กระจายข่าวสาร* ผู้บริหารจะเป็นผู้กระจายข้อมูลข่าวสารจากทั้งภายนอกและภายในองค์การแก่พนักงาน โดยข้อมูลจากผู้บริหารมีความชัดเจนเชื่อถือได้ และไม่สร้างความสับสน ซึ่งจะลดปัญหาการบิดเบือนของข้อมูล ที่เกิดขึ้นจากข่าวลือและความอยากรู้อยากเห็นของบุคคล

3) *บทบาทโฆษกขององค์การ* ผู้บริหารจะเป็นผู้แทนขององค์การนำเสนอและกระจายข้อมูลข่าวสารขององค์การไปสู่ภายนอก เพื่อให้ข่าวสารมีความถูกต้องและชัดเจนทำให้สามารถบริหารข้อมูลข่าวสารขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.3 บทบาทด้านการตัดสินใจ เป็นบทบาทการเป็นผู้วิเคราะห์ กำหนดสมมติฐาน ประเมินสถานการณ์และความเสี่ยง ตลอดจนตัดสินใจเลือกโอกาสหรือแก้ปัญหาต่างๆ ขององค์การ บทบาทด้านการตัดสินใจจะประกอบด้วยบทบาทย่อย 4 ประการต่อไปนี้

1) *บทบาทผู้ประกอบการ* ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้คิดหาวิธีการและแนวทางใหม่ๆ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เพื่อให้องค์การพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและเติบโตอย่างยั่งยืนมากขึ้น

2) *บทบาทนักแก้ปัญหา* ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้แก้ปัญหาหรือเป็นคนกลาง ในการตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นภายในองค์การ เนื่องจากผู้บริหารจะเป็นทั้งผู้นำและผู้มีอำนาจในหน่วยงาน วิจารณ์ญาณและการตัดสินใจของผู้บริหารจึงเป็นที่ยอมรับของสมาชิกใน

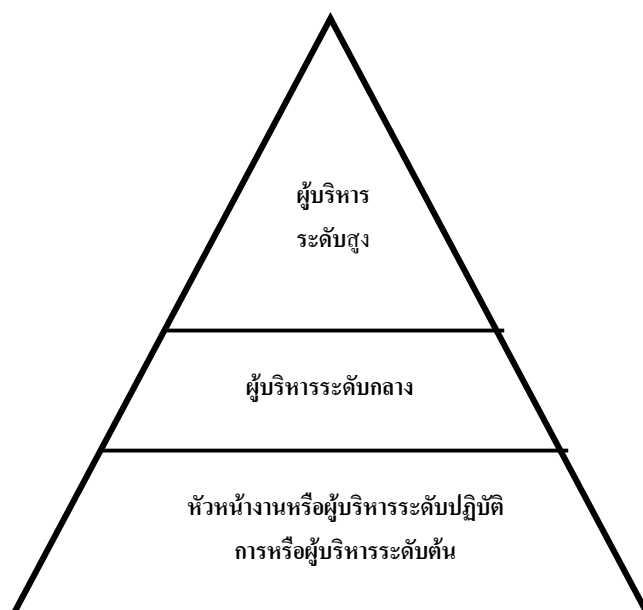
หน่วยงาน โดยจะแสดงความคิดเห็นและช่วยตัดสินใจในปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

3) *บทบาทผู้จัดสรรทรัพยากร* ปกป้องกิจการและหน่วยงานต่างๆ จะมีทรัพยากรทางการจัดการ ได้แก่ คน เงินทุน วัสดุดิบ วิธีการ และเครื่องจักร หรือที่เรียกว่า 5 M's ในปริมาณที่จำกัด ดังนั้นผู้บริหารจะเป็นผู้ตัดสินใจจัดสรรทรัพยากรในการดำเนินงานขององค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรระหว่างหน่วยงาน

4) *บทบาทนักเจรจาต่อรอง* เป็นผู้แทนที่มีอำนาจในการเจรจาต่อรองและประสานผลประโยชน์ขององค์กร ซึ่งอาจจะเจรจากับบุคคลภายนอกหรือสมาชิกภายในองค์กร เนื่องจากผู้บริหารจะมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการตัดสินใจให้องค์กรได้รับผลประโยชน์สูงสุด

3.3 ลำดับชั้นทางการจัดการ

ปกติเรานิยมจะกล่าวถึงองค์กรทั่วไป โดยการแทนด้วยรูป พีระมิด เนื่องจากมีรูปร่างเป็นสามเหลี่ยม ซึ่งมีฐานที่กว้างและมียอดที่แหลมซึ่งจะแสดงปริมาณ ลักษณะและความสัมพันธ์ของงาน พนักงานระดับปฏิบัติการซึ่งมีปริมาณบุคลากรมากและต้องปฏิบัติงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้างาน ผู้บริหารระดับสูงที่มี ปริมาณบุคลากรน้อยและต้องรับผิดชอบดูแลและบริหารงานขององค์กร โดยแบ่งรูปสามเหลี่ยมออกเป็นลำดับชั้น ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในแต่ละระดับซึ่งสามารถจำแนกผู้บริหารตามลำดับชั้นทางการจัดการภายในองค์กร ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ลำดับชั้นทางการจัดการ

จากภาพที่ 2.3 แสดงลำดับชั้นทางการจัดการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

3.3.1 ผู้บริหารระดับสูง เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในส่วนบนสุดของโครงสร้างองค์การ โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำหนดทิศทาง เป้าหมายกลยุทธ์รวม และนโยบายขององค์การ ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในภาพรวม การแก้ปัญหาที่ไม่ชัดเจนและมีความไม่แน่นอน โดยผู้บริหารระดับสูงจะต้องทำการตัดสินใจที่ครอบคลุมระยะเวลายาวนานและเกี่ยวข้องกับความอยู่รอดและอนาคตของธุรกิจ

3.3.2 ผู้บริหารระดับกลาง เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในระดับกลางของโครงสร้างองค์การ โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดการงานในหน่วยธุรกิจ ฝ่ายหรือแผนก ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องและต้องตัดสินใจแก้ปัญหาที่มีข้อมูลอยู่พอสมควร ซึ่งครอบคลุมระยะเวลาปานกลาง ให้สอดคล้องกับนโยบายและกลยุทธ์รวมขององค์การ โดยเชื่อมโยงระหว่างการนำกลยุทธ์และนโยบายของผู้บริหารระดับสูง มาเชื่อมต่อเข้ากับการปฏิบัติงานของผู้บริหารระดับต้นให้เป็นรูปธรรม

3.3.3 หัวหน้างาน หรือผู้บริหารระดับปฏิบัติการ หรือผู้บริหารระดับต้น เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ใกล้กับพนักงานระดับปฏิบัติการ โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุม ดูแล และแก้ปัญหาให้หน่วยงานสามารถดำเนินงาน และสร้างผลงานที่เป็นรูปธรรมตาม

ความต้องการของผู้บริหารระดับสูงขึ้นไป โดยหัวหน้างานจะตัดสินใจในปัญหาที่มีความชัดเจน และครอบคลุมระยะเวลาไม่นาน

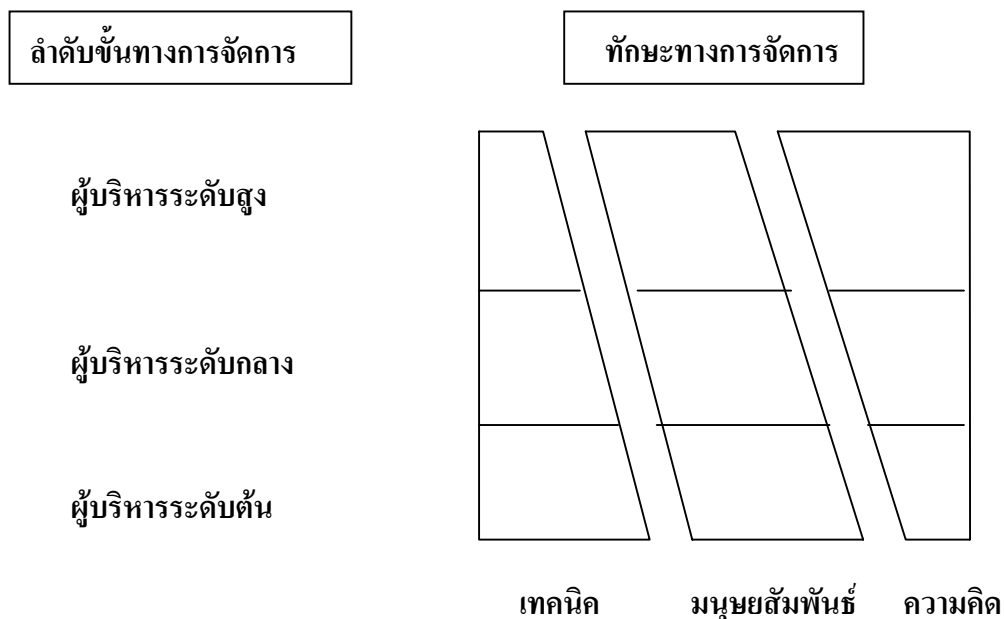
3.4 ทักษะทางการจัดการ

ทักษะ เป็นความสามารถที่จะแสดงพฤติกรรม หรือปฏิบัติงานอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานและความเชี่ยวชาญในด้านใดด้านหนึ่ง เช่น ทักษะทางกีฬา ช่างฝีมือ และการใช้วาระเฉพาะส่วนที่อาจเกิดจากความสามารถพิเศษและการฝึกฝน การบริหารเป็นงานที่ต้องอาศัยทักษะในการปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ โดยที่ผู้บริหารไม่ว่าอยู่ระดับใดต่างต้องมีทักษะทางการจัดการที่สำคัญ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

3.4.1 ทักษะด้านเทคนิค เป็นความรู้ ความสามารถและความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับวิธีการ กระบวนการ ขั้นตอนการปฏิบัติ และการใช้เทคนิคหรือเครื่องมือต่างๆ ให้งานสำเร็จตามที่ต้องการ ทักษะด้านเทคนิคจะเกิดขึ้น จากการเรียนรู้ ฝึกฝน และประสบการณ์ในงาน โดยเป็นทักษะที่สำคัญที่สร้างความเชื่อถือและช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานได้ตามที่กำหนด

3.4.2 ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการปฏิบัติงานและการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ได้แก่ บุคลิกภาพ การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การทำงานเป็นทีม การนำ การจูงใจ และการสร้างบรรยากาศในการทำงาน ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์จะมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานในทุกองค์การ โดยบุคคลสามารถฝึกฝนและพัฒนาทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์จากการเรียนรู้และประสบการณ์ โดยเฉพาะในปัจจุบันที่องค์การให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลิกภาพ และการอยู่ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ของสมาชิก ทำให้ทั้งผู้บริหารและพนักงานอยู่ร่วมกันอย่างเข้าใจ และร่วมมือกัน เพื่อเป้าหมายขององค์การ

3.4.3 ทักษะด้านความคิด เป็นความสามารถในการมองภาพรวม และการแยกวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ตลอดจนการสังเคราะห์แนวทางในการแก้ปัญหา เพื่อกำหนดทางเลือกหาข้อสรุปและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ทักษะด้านความคิดเป็นทักษะที่สำคัญของบุคคลทุกคน ซึ่งปัจจุบันมีการแข่งขันอย่างรุนแรงและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะผู้บริหารที่ต้องเผชิญหน้า และคอยแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้กับองค์การอยู่ตลอดเวลา ทักษะด้านความคิดนับว่ามีความสำคัญมาก

ภาพที่ 2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างลำดับชั้นทางการจัดการและทักษะทางการจัดการ

จากภาพที่ 2.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลำดับชั้นทางการจัดการและทักษะทางการจัดการ จะเห็นว่า ทักษะทางการจัดการทั้งหมดล้วนเป็นทักษะที่สำคัญที่ผู้บริหารทุกคนจะต้องมี แต่มิใช่ว่า ผู้บริหารทุกคนจะต้องมีทักษะทั้งสามด้านในระดับที่เท่ากัน โดยทักษะทางการจัดการและลำดับชั้นทางการจัดการในองค์กรจะมีความสัมพันธ์กัน เช่น ผู้บริหารระดับสูงจะใช้ทักษะด้านความคิดมากกว่าทักษะด้านเทคนิค หรือผู้บริหารระดับต้นต้องใช้ทักษะด้านเทคนิคมากกว่าทักษะด้านความคิด ส่วนทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นทักษะที่จำเป็นของผู้บริหารทุกระดับต้องมี

4. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม คือประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 ว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายที่ผู้จำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องรับทราบและทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อไม่ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการธุรกิจ ซึ่งในประกาศดังกล่าวจะประกอบด้วยกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ดังต่อไปนี้

4.1 กฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2529) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514

กรมโยธาธิการ (2544 : 6-20) กล่าวถึงกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2529) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 โดยกฎกระทรวง กำหนดให้ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มปฏิบัติให้ถูกต้องและเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยซึ่งในกฎกระทรวงได้ให้คำนิยามของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม คือ สถานที่เก็บและจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่บรรจุอยู่ในถังก๊าซหุงต้ม และมีปริมาตรรวมกันทั้งหมดตั้งแต่ 500 ลิตรขึ้นไป และจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดทางกฎหมาย ดังนี้

4.1.1 ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีลักษณะและระยะปลอดภัย ผู้ที่ประกอบการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องปฏิบัติ ดังนี้

- 1) ระดับของพื้นดินของสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม ต้องอยู่ในระดับเดียวกับพื้นของอาคารที่จำหน่ายก๊าซหุงต้ม
- 2) ระยะห่างของสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม ต้องอยู่ห่างจากแหล่งที่มีความร้อนสูงจากที่มีเปลวไฟหรือประกายไฟ หรือจากวัสดุที่ทำให้เกิดไฟหรือไฟไหม้ได้ง่ายไม่น้อยกว่า 3 เมตร หากระยะห่างไม่ถึงที่กำหนด จะต้องสร้างกำแพงกันไฟกั้นระหว่าง สถานที่ตั้ง และเก็บถังก๊าซหุงต้มกับบริเวณดังกล่าว
- 3) วัสดุที่ใช้ก่อสร้างฝาและผนัง สถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้มฝาและผนัง ต้องใช้วัสดุทนไฟ เพดานถ้าไม่ทำด้วยคอนกรีตต้องมีฝ้าเพดาน ฝ้าและคร่าวต้องใช้วัสดุทนไฟ
- 4) ชนิดของพื้นสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม ต้องเป็นพื้นคอนกรีต เรียบและผิวพื้นต้องเป็นวัสดุชนิดที่ทำให้เกิดประกายไฟ จากการเสียดสีได้ยาก เช่น ซีเมนต์ขัดมัน หินเกล็ดขัดมัน และกระเบื้องยาง เป็นต้น
- 5) ระดับพื้นของสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้มกับพื้นนอกอาคาร ระดับพื้นของอาคารที่ใช้สอยเพื่อการอื่นที่อยู่ภายในอาคารที่ใช้เป็นร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ต้องสูงกว่าระดับพื้นภายนอกอาคาร

4.1.2 การตั้งถังก๊าซหุงต้มในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ต้องปฏิบัติดังนี้

- 1) ต้องตั้งถังก๊าซหุงต้ม ในที่ที่จัดไว้สำหรับตั้งถังก๊าซหุงต้มโดยเฉพาะ
- 2) การจัดที่ตั้งถังก๊าซหุงต้ม ตาม 1) ต้องจัดให้มีทางเดินเข้าออกตามร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม กว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร
- 3) ถังก๊าซหุงต้ม ต้องตั้งตรงให้ลิ้นเปิดปิดอยู่ข้างบน ถ้าเป็นลิ้นเปิดปิด แบบที่มีฝาครอบต้องปิดฝาครอบตลอดเวลา

4) การตั้งถังก๊าซหุงต้มสองส่วน ถังก๊าซหุงต้มที่มีความจุไม่เกิน 33 ลิตร หรือน้ำหนักก๊าซหุงต้มไม่เกินถังละ 15 กิโลกรัม ให้ตั้งเป็นแถวเรียงชิดกัน ได้ทั้งทางกว้างและทางยาว ทางกว้างไม่เกินสามถังและตั้งซ้อนกันได้ไม่เกินสามชั้น

5) การตั้งถังก๊าซหุงต้มสามส่วน ถังก๊าซหุงต้มที่มีความจุไม่เกิน 33 ลิตรหรือน้ำหนักก๊าซหุงต้มเกินถังละ 15 กิโลกรัม ให้ตั้งเป็นแถวเรียงชิดกัน ได้ทั้งทางกว้างและทางยาว ทางกว้างไม่เกินสี่ถังและต้องไม่ตั้งถังก๊าซหุงต้มซ้อนกัน

6) ต้องตั้งถังก๊าซหุงต้ม ให้ห่างจากฝาหรือผนังไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร และห่างจากเชิงบันไดหรือประตูภายในอาคารที่ใช้เป็นร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มไม่น้อยกว่า 1 เมตร

4.1.3 การเก็บถังก๊าซหุงต้มของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ต้องมีปริมาณ ดังนี้

1) ดูก๊าซหุงต้มที่เป็นร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม หากตักแถวอยู่ห่างจากอาคารอื่นไม่ถึง 6 เมตร ให้เก็บก๊าซหุงต้มได้มีปริมาณรวมกันไม่เกิน 2,000 ลิตร ต่อหนึ่งร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม

2) ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่เป็นอาคารเอกเทศ ที่อยู่ห่างจากอาคารอื่นไม่น้อยกว่า 6 เมตร ให้เก็บก๊าซหุงต้มได้มีปริมาณรวมกันไม่เกิน 10,000 ลิตร ต่อหนึ่งร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม

3) ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่มีอาคารเก็บก๊าซหุงต้ม ตาม 1) และ 2) หากจัดให้มีอาคารเก็บก๊าซหุงต้ม สำหรับเก็บถังก๊าซหุงต้มโดยเฉพาะแยกจากร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ให้เก็บก๊าซหุงต้มในอาคารเก็บก๊าซหุงต้มดังกล่าว เพิ่มขึ้นอีกในปริมาณไม่เกิน 300 ลิตร ต่อพื้นที่หนึ่งตารางเมตร

อาคารเก็บก๊าซหุงต้มตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะดังนี้

- เป็นอาคารชั้นเดียว มีพื้นที่ไม่เกิน 30 ตารางเมตร
- ต้องอยู่ห่างจากอาคารอื่นโดยรอบไม่น้อยกว่า 3 เมตร
- สร้างด้วยวัสดุทนไฟ
- ผนังของอาคารทุกด้านต้องมีช่องระบายอากาศในระดับช่องพื้น

4) การป้องกันและระงับอัคคีภัย ในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิง ชนิดผงเคมีแห้ง หรือน้ำยาดับเพลิงหรือเครื่องดับเพลิงชนิดอื่นที่มีใช้เครื่องดับเพลิงชนิดฟองก๊าซ ซึ่งสามารถดับเพลิงอันเกิดจากก๊าซหุงต้ม และเครื่องดับเพลิงดังกล่าว จะต้องติดตั้งไว้ที่ผนังประตูเข้าออกหนึ่งเครื่อง และที่บริเวณที่ตั้งกลุ่มถังก๊าซหุงต้ม หนึ่งเครื่องต่อปริมาณก๊าซหุงต้มทุก 1,000 ลิตร เศษของ 1,000 ลิตรให้คิดเป็น 1,000 ลิตร สำหรับระบบไฟฟ้า จะต้องใช้ระบบไฟฟ้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า ให้ได้มาตรฐานขั้นต่ำ

5) การติดตั้งเครื่องส่งเสียงดังเมื่อก๊าซหุงต้มรั่ว ในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ต้องติดตั้งเครื่องส่งเสียงดังเมื่อก๊าซหุงต้มรั่วไว้บริเวณที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม อย่างน้อยบริเวณละหนึ่งเครื่อง

4.2 กฎกระทรวงฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2545) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514

กรมธุรกิจพลังงาน (2545 : 1-4) ได้กล่าวถึงกฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2545) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 สรุปได้ดังนี้

เหตุผลของการออกกฎกระทรวงก็เพื่อให้เป็นไปตาม มติคณะรัฐมนตรีให้มีการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในเขตสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ตามพระราชบัญญัติ ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2542 ได้ จึงจำเป็นต้องกำหนดลักษณะและระยะปลอดภัยของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มในบริเวณดังกล่าวเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน สำหรับข้อกำหนดเกี่ยวกับสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้มของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่อยู่ภายในอาคารบริการและนอกอาคารบริการของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จะมีลักษณะดังนี้

4.2.1 สถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้มของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ที่อยู่ภายในอาคารบริการ มีข้อกำหนดดังนี้

- 1) สถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม จะต้องอยู่ระดับพื้นดินของอาคารและอยู่ห่างจากแหล่งที่มีความร้อนสูงหรือจากที่มีเปลวไฟหรือประกายไฟ
- 2) วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ได้แก่ ฝาผนัง เพดาน หลังคา ฝ้าและคร่าว ของสถานที่ตั้ง และเก็บถังก๊าซหุงต้มจะต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ
- 3) การจำหน่ายก๊าซหุงต้มและสินค้าอื่นๆ การจำหน่ายสินค้าหลายชนิดภายในอาคารบริการเดียวกัน ต้องแยกถังก๊าซหุงต้มออกจากสินค้าชนิดอื่นอย่างเป็นสัดส่วนให้ชัดเจน และส่วนที่ติดต่อกัน ต้องมีฝาผนังทำด้วยวัสดุทนไฟ
- 4) ปริมาณการเก็บก๊าซหุงต้ม ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่อยู่ในอาคารบริการ ให้เก็บก๊าซหุงต้มได้มีปริมาณ รวมกันไม่เกิน 2,000 ลิตร

4.2.2 สถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้มของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ที่อยู่นอกอาคารบริการของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีข้อกำหนด ดังนี้

- 1) มีลักษณะและระยะปลอดภัย สถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้มจะต้องอยู่ห่างจากแหล่งที่มีความร้อนสูง หรือจากที่มีเปลวไฟหรือประกายไฟ พื้นที่ตั้งและเก็บจะต้องเป็นพื้นคอนกรีต เรียบและผิวพื้นต้องเป็นวัสดุที่ทำให้เกิดประกายไฟ จากการเสียดสีได้ยาก

- 2) ขอบเขตของสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม กรณีที่พื้นที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้มไม่เกิน 15 ตารางเมตร ต้องจัดให้มีรั้วโปร่งที่อากาศสามารถถ่ายเทได้สะดวกและมีความแข็งแรงเพียงพอ ทำด้วยวัสดุทนไฟ ล้อมรอบทุกด้าน จัดให้มีประตูโปร่ง ที่เปิดออกสู่ภายนอกที่สามารถล้าเตียงถังก๊าซหุงต้มผ่านได้สะดวกและปิดไว้ตลอดเวลา
- 3) ขอบเขตสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม ต้องห่างจากท่อรับน้ำมันเชื้อเพลิงไม่น้อยกว่า 5 เมตร
- 4) ขอบเขตสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม ต้องห่างจากตู้จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงไม่น้อยกว่า 10 เมตร และห่างจากอาณาเขตของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นไม่น้อยกว่า 2 เมตร
- 5) บริเวณที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม ด้านที่ยานพาหนะอาจเข้าไปชนได้ ต้องจัดให้มีราวเหล็ก หรือเสาต่อเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร ภายในท่อเหล็กให้เทคอนกรีตฝังแน่นในดินนอกแนวรั้วโปร่งด้านลึก ไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร เสาเหล็กต้องอยู่ห่างจากรั้วโปร่งไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร เสาแต่ละต้นสูงจากระดับพื้นดินไม่น้อยกว่า 1.10 เมตร แต่ไม่เกิน 1.20 เมตร และมีระยะระหว่างเสาแต่ละต้นไม่เกิน 1.20 เมตร เพื่อกันชนด้วย
- 6) เพื่อป้องกันการสะสมก๊าซหุงต้ม ระดับพื้นของสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม ต้องอยู่สูงกว่า ระดับพื้นของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- 7) ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่อยู่ภายนอกอาคารบริการ ให้เก็บก๊าซหุงต้มได้มีปริมาตรรวมกันไม่เกิน 1,000 ลิตร

5. ความปลอดภัยเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม

ก๊าซหุงต้มเป็นพลังงานที่สำคัญที่มีผลต่อชีวิตประจำวันของประชาชนในประเทศไทย ความปลอดภัยเป็นสิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ประกอบการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มและผู้บริโภค ก๊าซหุงต้มต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย ดังกล่าว

อภิชาติ ปานเผาะ (2543 : 1-57) ได้กล่าวถึงความปลอดภัยเกี่ยวกับก๊าซหุงต้มสรุปได้ดังนี้

5.1 การควบคุมก๊าซหุงต้ม

การควบคุมก๊าซหุงต้ม จะประกอบด้วยการควบคุม 2 ด้าน ดังต่อไปนี้

5.1.1 การควบคุมความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม ในประเทศไทยจะประกอบด้วยการควบคุมมาตรฐาน ดังนี้

- 1) **การควบคุมการขนส่ง** เป็นการกำหนดการติดตั้งถังขนส่งก๊าซหุงต้มบนยานพาหนะขนส่ง เช่น รถบรรทุกก๊าซหุงต้ม รถไฟขนส่งก๊าซหุงต้ม เป็นต้น
- 2) **การควบคุมการเก็บ** การเก็บก๊าซหุงต้มในบริเวณสถานที่ที่ถูกต้องและเหมาะสม เช่น ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ร้านจำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซหุงต้ม เป็นต้น
- 3) **การควบคุมการบรรจุ** จะควบคุมสถานที่ที่มีการบรรจุก๊าซหุงต้มลงในภาชนะบรรจุก๊าซหุงต้ม ให้เหมาะสมและถูกต้องปลอดภัย เช่น สถานีบรรจุก๊าซหุงต้มบรรจุก๊าซหุงต้มลงในถังก๊าซหุงต้ม สถานีบริการก๊าซ(บีเอ็มก๊าซ) บรรจุก๊าซลงในถังรถยนต์ให้แกรถยนต์ที่ใช้ก๊าซ เป็นต้น
- 4) **การควบคุมการจำหน่าย** เป็นการควบคุมสถานที่ที่จำหน่ายก๊าซหุงต้มให้มีความปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็สถานที่ตั้ง ระบบความปลอดภัย ตลอดจนปริมาณการเก็บก๊าซหุงต้ม
- 5) **การควบคุมการใช้** เป็นการออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้ก๊าซหุงต้ม ควบคุมลักษณะความปลอดภัย ในการเก็บก๊าซหุงต้มเพื่อการใช้งาน เช่น โรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้ก๊าซหุงต้ม โรงแรม โรงพยาบาล เป็นต้น

5.1.2 การควบคุมตามมาตรฐานสากล มีแนวทางในการกำกับดูแลและควบคุมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย ออกเป็น 3 ด้าน ที่เรียกโดยทั่วไปว่า หลัก 3 E's ซึ่งได้แก่ วิศวกรรม (Engineering) การตรวจตรา(Enforcement) และการศึกษา(Education) หากจะนำมาใช้ในการดำเนินงานให้ได้ผลสูงสุด จะต้องมีการปฏิบัติที่พร้อมกันทั้ง 3 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านจะเป็นแนวทางดังนี้

- 1) **ด้านวิศวกรรม** เป็นการออกข้อกำหนดด้านวิศวกรรมเกี่ยวกับสถานที่ตั้งภาชนะบรรจุ ระบบท่อและอุปกรณ์นิรภัยแบบระบาย ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย ระบบไฟฟ้าไว้เป็นข้อบังคับแก่ผู้ประกอบการธุรกิจที่ประสงค์จะทำการเก็บ การขนส่ง การจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานที่ได้กำหนด หากมีปริมาณการเก็บก๊าซหุงต้มจำนวนมากและสถานประกอบการนั้นมีลักษณะของความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายได้สูง ต้องได้รับอนุญาตก่อน และจะต้องได้รับการตรวจรับรองด้านวิศวกรรมก่อนว่าได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ ลักษณะของการประกอบกิจการที่ต้องขอรับใบอนุญาต เช่น คลังก๊าซหุงต้ม รถขนส่งก๊าซหุงต้ม สถานีบรรจุก๊าซหุงต้ม สถานีบริการก๊าซ เป็นต้น

2) การตรวจตรา เมื่อมีการออกข้อกำหนดเป็นมาตรฐานทางด้านวิศวกรรมแล้ว จำเป็นต้องมีการตรวจตราดูแลให้สถานประกอบการดังกล่าวต้องปฏิบัติตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการขออนุญาตหรือการให้รับรอง หากตรวจพบว่าปฏิบัติไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ หรือมีการหลีกเลี่ยงหรือการคัดแปลงสถานประกอบการให้ผิดไปจากที่เคยได้รับอนุญาตจะมีการตักเตือน หากยังฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามก็จะมี การลงโทษ ปรับ จำคุก แล้วแต่ความผิดที่ได้กระทำ ซึ่งตามประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2514 ได้กำหนดให้มีการแต่งตั้ง นายตรวจ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสถานประกอบการดังกล่าว

3) การศึกษา ในแง่การดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัย จะไม่สมบูรณ์ หากไม่มีการให้ความรู้แก่บุคคลที่ทำงานทั้งในสถานประกอบการและประชาชนทั่วไป โดยให้มีการเรียนรู้ถึงอันตรายที่เกิดขึ้นจากก๊าซหุงต้ม วิธีป้องกันและวิธีปฏิบัติหากเกิดอุบัติเหตุขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้น หน่วยงานของรัฐบาลจึงได้ทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ในลักษณะของเอกสาร สื่อทางโทรทัศน์ วิทยุและยังมีการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนทั่วไป ในแง่ของกฎหมายได้กำหนดให้มีการฝึกอบรมพนักงานที่ทำหน้าที่บรรจุ ก๊าซหุงต้ม โดยต้องผ่านการอบรมและได้รับบัตรประจำตัวก่อนปฏิบัติงาน

5.2 ความปลอดภัยของประชาชน

สำหรับหลักสากลทั่วไปที่เกี่ยวกับความปลอดภัย สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่ประชาชนจะต้องรับทราบ ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐและเอกชนจำเป็นต้องจัดมาตรการในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อมาดูแลประชาชน ดังนี้

5.2.1 มาตรการการป้องกันด้านวิศวกรรมความปลอดภัย

การจัดเตรียมมาตรการ เพื่อรองรับสถานการณ์ความไม่ปลอดภัย ที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตของประชาชน สามารถแบ่งเป็น 4 มาตรการ คือ

1) มาตรการป้องกัน เป็นการเตรียมความพร้อมหรือหาวิธีป้องกันมิให้เกิดเหตุไม่ปลอดภัย โดยการวางแผนแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ไว้ล่วงหน้าก่อนเกิดอุบัติเหตุ มาตรการป้องกันที่พบเห็น เช่น การออกกฎหมาย กฎระเบียบ การกำหนดแผนฉุกเฉิน เป็นต้น

2) มาตรการคุ้มกัน เป็นการเตรียมความพร้อมส่วนของเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการช่วยเหลือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้น เช่น การจัดเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้ในการดับเพลิง การเตรียมความพร้อมของพนักงานดับเพลิง เป็นต้น

3) *มาตรการควบคุม* เป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องในระหว่างที่เกิดอุบัติเหตุ เพื่อลดความรุนแรงที่อาจขยายวงกว้างออกไป เช่น การควบคุมการรักษาความสงบเรียบร้อย การกั้นเขตอันตราย เป็นต้น

4) *มาตรการบูรณะและฟื้นฟู* หลังจากเกิดอุบัติเหตุแล้ว เป็นการดำเนินการช่วยเหลือบรรเทาอันตราย ซึ่งทั่วไปเกิดความเสียหายให้คืนสู่สภาพเดิมโดยเร็ว

5.2.2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม

ก๊าซหุงต้ม เป็นผลิตภัณฑ์ของปิโตรเลียมได้มาจาก 2 แหล่งคือ กระบวนการกลั่นน้ำมันเชื้อเพลิง และกระบวนการแยกก๊าซธรรมชาติ

คุณสมบัติของก๊าซหุงต้ม เมื่ออยู่ภายใต้ความดันบรรยากาศ จะมีสถานะเป็นไอ และหากถูกอัดที่ความดันสูงๆ หรือถูกกลดอุณหภูมิให้ต่ำมากๆ ก๊าซหุงต้มจะอยู่ในสถานะของเหลว ดังนั้น ภาชนะบรรจุก๊าซหุงต้มต้องรับความดันสูงของก๊าซหุงต้มได้ หากก๊าซหุงต้ม ถูกผิวหนังหรือส่วนต่างๆ ของร่างกาย จะทำให้เกิดการไหม้เหมือนถูกน้ำร้อนลวก กรณีที่มีสถานะเป็นไอ ก๊าซหุงต้ม จะมีน้ำหนักโดยเฉลี่ยหนักกว่าอากาศ 2 เท่า และเมื่อมีสถานะเป็นของเหลวก็จะเบากว่าน้ำจึงไหลจากที่สูงไปหาที่ต่ำกว่า ก๊าซหุงต้มมีอัตราการขยายตัวสูงมาก ก๊าซหุงต้มไม่มีสี ไม่มีกลิ่น แต่ต้องใส่สารเติมกลิ่นประเภทเมอร์แคปแทน ให้เกิดกลิ่นฉุน เพื่อเป็นการเตือนเมื่อก๊าซหุงต้มรั่ว และก๊าซหุงต้มไม่เป็นพิษ แต่ถ้าสูดดมเข้าสู่ร่างกายมากๆ ก็อาจทำให้เสียชีวิตได้เนื่องจากการขาดออกซิเจนในร่างกาย

6. การเข้าร่วมหรือการมีส่วนร่วม

การเข้าร่วมหรือการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐขอความร่วมมือจากประชาชน มีผู้กล่าวถึงการเข้าร่วมหรือการมีส่วนร่วม สรุปได้ดังนี้

แสวง รัตนมงคลมาส (ม.ป.ป.: 1-50) ได้กล่าวถึงการเข้าร่วมหรือการมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการที่ผู้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้นๆ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในขั้นตอนต่างๆ ของกิจกรรม โดยใช้ความพยายามบางอย่างส่วนตัว เช่น ความคิด ความสามารถ แรงงาน ทรัพยากร เป็นต้น ในกิจกรรมนั้น การเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของรัฐบาล ประชาชนสามารถแสดงออกด้านความคิดที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาล โดยเป็นเพียงผู้ให้ข้อมูลข่าวสารข้อคิดเห็น หรือเป็นผู้เข้าร่วมที่มีส่วนในการดำเนินการและการตัดสินใจ หรือเป็นผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย สำหรับการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ประชาชนจะมีการเข้าร่วมกำหนดเป้าหมายแผนงาน หรือการร่วมดำเนินการในกระบวนการจัดการ หรือการเข้าร่วมสนับสนุนทรัพยากรบริหารงานในกิจกรรมนั้นๆ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรง แต่มีงานวิจัยที่คล้ายคลึงกันบางส่วน ที่ได้ค้นคว้ามา สรุปได้ดังนี้

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527 : 183) ได้กล่าวถึงการใช้อำนาจบังคับที่เกิดจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า ทำให้ประชาชนถูกบีบบังคับ ให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ดังนั้นจะเห็นว่า การเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม รัฐบาลมิได้ใช้อำนาจบีบบังคับให้เข้าร่วมแต่เป็นการให้ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

กิติมา หอวิจิตร (2541 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวถึง ปัจจัยแหล่งข้อมูลข่าวสารทางด้านสื่อต่างๆ มีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมการขาย ดังนั้น เมื่อรัฐบาลให้ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ค้าปลีกก๊าซหุงต้มแล้ว ยังอาจต้องจัดให้มีการประชาสัมพันธ์หรือสื่อสารข้อมูลการค้าปลีกก๊าซหุงต้มให้ประชาชนทราบด้วย

สุชาติ เวชสุรกี (2543 : 1-3) ได้กล่าวถึง การแสดงบทบาทของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องแสดงบทบาทในฐานะตัวแทนของผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงยี่ห้อต่างๆ และการจัดให้มีการบริการที่หลากหลายในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ดังนั้นจะเห็นว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงต้องมีการแสดงบทบาทในการบริหารงานหลายบทบาท และการที่สามารถจัดจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จึงสอดคล้องกับเป้าหมายในการให้บริการที่มีความหลากหลาย

พรชัย ช่างบุญศรี (2543 : 1-2) ได้กล่าวถึง ปัจจัยของผู้บริหารหรือผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และรูปแบบในการบริหารหลากหลาย มีผลต่อการสรรหาและการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถจัดระบบการสรรหาและการคัดเลือกบุคคลเข้ามาทำงานอย่างเป็นระบบได้ ดังนั้นจะเห็นว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงในต่างจังหวัด มีรูปแบบการบริหารไม่ค่อยมีความหลากหลาย และบุคคลที่จะเข้ามาสมัครเพื่อทำการคัดเลือกก็มีจำนวนน้อยกว่า ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย ในเรื่องระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะระบบการจำหน่ายก๊าซหุงต้มในปัจจุบันมีปัญหาต่างๆ มากมาย ที่ต้องได้รับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องของช่องทางการจำหน่ายที่มีค่อนข้างจำกัด ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะจัดจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัย ซึ่งอาจทำให้มีการทำผิดกฎหมาย และก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้

การส่งเสริมของรัฐบาลในการเปิดช่องทางการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ระดับค้าปลีก ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการจัดจำหน่ายก๊าซหุงต้ม แนวทางส่งเสริมของรัฐบาลจะประสบความสำเร็จได้นั้น การวิจัยเกี่ยวกับระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีความจำเป็นในการใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ ในการวิจัยครั้งนี้จะประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาคือผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 และตามพระราชบัญญัติ ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร มุกดาหาร นครพนม และกาฬสินธุ์ เป็นการแบ่งเขตจังหวัดความรับผิดชอบของสำนักโยธาธิการที่ 7 (อุบลราชธานี) กระทรวงมหาดไทย จำนวน 1,214 ราย ซึ่งเป็นการสรุปข้อมูลของ กรมทะเบียนการค้า ในช่วงเดือนกันยายน พ.ศ. 2545

การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้จากประชากรผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นเจ้าของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตา

โดยผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดจำนวนโควตาของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ ตามสัดส่วนของประชากรแต่ละจังหวัด สำหรับขนาดของตัวอย่างผู้ศึกษาวิจัยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane (ค.ศ. 1970) ที่สร้างขึ้น เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 และค่าความคลาดเคลื่อนที่ผู้ศึกษาวิจัยยอมรับได้ที่ 10 % เปิดตารางแล้ว จะทำให้ได้ขนาดของตัวอย่างเท่ากับจำนวน 94 ราย และผู้ศึกษาวิจัยได้เพิ่มเติมกลุ่มตัวอย่างไปอีก 129 ราย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้นจำนวน 223 ราย ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างของแต่ละจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ลำดับที่	จังหวัด	จำนวนผู้ ประกอบการ	สัดส่วนโควตา	จำนวนกลุ่มตัว อย่าง
1	อุบลราชธานี	281	0.23	65
2	อำนาจเจริญ	77	0.06	5
3	ศรีสะเกษ	284	0.24	68
4	ยโสธร	89	0.07	7
5	มุกดาหาร	67	0.05	4
6	นครพนม	185	0.15	28
7	กาฬสินธุ์	231	0.20	46
	รวม	1,214	1	223

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาวิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้าง คือ ทำการศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการจัดการกฎหมาย และความปลอดภัย ตลอดจนได้นำประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ศึกษาวิจัย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบแบบสอบถามให้สอดคล้องและให้เกิดความเหมาะสมกับการวิจัย ขอบเขตของแบบสอบถาม จะเป็นการถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ปัจจัยด้านกฎหมาย และปัจจัยด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม ตลอดจนการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม

ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง รูปแบบของแบบสอบถามจะเป็นการสรุปคำถามแล้วให้เลือกรับตอบ ประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ มีแนวคำถามเพื่อสามารถนำไปหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานที่กำหนดได้ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 5 ส่วน (รายละเอียดภาคผนวก ก.) ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง โดยข้อคำถามเป็นแบบเลือกรายการ (Check list) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงแบ่งตามปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง และประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับระดับความมีอิทธิพลของกระบวนการและหน้าที่ทางการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม จำนวน 5 ข้อ คำถามเกี่ยวกับระดับความมีอิทธิพลของบทบาททางการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม จำนวน 5 ข้อ คำถามเกี่ยวกับลำดับขั้นทางการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม จำนวน 5 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับระดับความมีอิทธิพลของทักษะทางการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม ตามประกาศของคณะกรรมการกฤษฎีกาฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด คำถามปลายปิดเป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับคำถามปลายเปิด โดยให้โอกาสแก่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นต่างๆ ตลอดจนปัญหาอุปสรรค ที่จะเกิดขึ้นในการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

สำหรับประเภทของปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม และตัวชี้วัดปัจจัยสำหรับออกแบบสอบถาม ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ประเภทของปัจจัยและตัวชี้วัด

ประเภทปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม
1. การจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม		ส่วนที่ 2
1.1 กระบวนการและหน้าที่ของการจัดการ	กระบวนการและหน้าที่ของการจัดการที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ดังนี้	2.1 – 2.5
	1. การวางแผนหรือจัดทำแผน	2.1
	2. การจัดองค์การ	2.2
	3. การจัดบุคคลเข้าปฏิบัติงาน	2.3
	4. การแสดงบทบาทการนำ	2.4
	5. การควบคุมการดำเนินงาน	2.5
1.2 บทบาททางการจัดการ	การแสดงผลบทบาททางการจัดการ	2.6 – 2.10
	1. บทบาทระหว่างบุคคล	2.6, 2.7
	2. บทบาทด้านข้อมูลข่าวสาร	2.8, 2.9
	3. บทบาทด้านการตัดสินใจ	2.10
1.3 ลำดับขั้นทางการจัดการ	การยอมรับในขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการบริหารแต่ละระดับ หากต้องได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ในระดับต่างๆ	2.11 – 2.15
	1. ผู้บริหารระดับสูง	2.11, 2.12
	2. ผู้บริหารระดับกลาง	2.13
	3. ผู้บริหารระดับต้น หัวหน้างาน หรือผู้บริหารระดับปฏิบัติการ	2.14
	4. ภาพรวมของลำดับขั้นทางการจัดการ	2.15

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ประเภทปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม
1.4 ทักษะทางการจัดการ	ความสามารถที่มีผลต่อการจัดการแต่ละด้าน หรือทุกด้านรวมกัน	2.16 – 2.20
	1. ด้านเทคนิค	2.16
	2. ด้านมนุษยสัมพันธ์	2.17
	3. ด้านความคิด	2.18
	4. ภาพรวมทักษะทางการจัดการ	2.19,2.20
2. ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ.2529) และกฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2545) ออก ตามความใน ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514	ข้อกำหนดของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ประกอบด้วย	ส่วนที่ 3 3.1 – 3.10
	1. ข้อกำหนดทางกฎหมาย	3.1, 3.10
	2. สถานที่ตั้งและเก็บก๊าซหุงต้ม	3.2
	3. ลักษณะและระยะปลอดภัย	3.3
	4. ปริมาณการเก็บและจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	3.4
	5. สถานที่จำหน่ายก๊าซหุงต้ม	3.5, 3.9
	6. การป้องกันและระงับอัคคีภัย	3.6, 3.7, 3.8
3. ด้านความปลอดภัย	ความรู้ความเข้าใจในด้านความปลอดภัย 3 ด้าน (3 E's) ประกอบด้วย	ส่วนที่ 4 4.1 – 4.10
	1. ด้านวิศวกรรม	4.4, 4.7, 4.8
	2. ด้านการตรวจตรา	4.5, 4.10
	3. ด้านการศึกษา	4.1, 4.2, 4.3, 4.6, 4.9

เกณฑ์การวัดและประเมินปัจจัย

ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวัดระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การให้คะแนนระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และ ความปลอดภัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม จะเป็นไปตามเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์คะแนนระดับความมีอิทธิพลของปัจจัย

มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมมากที่สุด =	5	คะแนน
มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมมาก =	4	คะแนน
มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมปานกลาง =	3	คะแนน
มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมน้อย =	2	คะแนน
มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมน้อยที่สุด =	1	คะแนน

ส่วนเกณฑ์ประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม โดยมีวิธีการแบ่งช่วงคะแนน ตามสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$$

ตัวอย่าง

$$\text{คะแนนสูงสุด} = 5 \quad \text{คะแนนต่ำสุด} = 1 \quad \text{จำนวนระดับ} = 5$$

ดังนั้น ช่วงการแบ่งคะแนนจะได้เท่ากับ $(5 - 1) / (5) = 0.8$ เมื่อนำไปแบ่งเป็นเกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ยระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม จะเป็นไปตามเกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์ประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความมีอิทธิพลของปัจจัย

คะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	หมายถึง	มีอิทธิพลมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	หมายถึง	มีอิทธิพลมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	หมายถึง	มีอิทธิพลปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	หมายถึง	มีอิทธิพลน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	หมายถึง	มีอิทธิพลน้อยที่สุด

ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวัดระดับการเข้าร่วมคำปลีกก๊าซหุงต้มของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จะเป็นไปตามเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนระดับการเข้าร่วมคำปลีกก๊าซหุงต้ม		
ระดับการเข้าร่วมมากที่สุด	=	5 คะแนน
ระดับการเข้าร่วมมาก	=	4 คะแนน
ระดับการเข้าร่วมปานกลาง	=	3 คะแนน
ระดับการเข้าร่วมน้อย	=	2 คะแนน
ระดับการเข้าร่วมน้อยที่สุด	=	1 คะแนน

ส่วนเกณฑ์ประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยระดับการเข้าร่วมคำปลีกก๊าซหุงต้ม ก็มีหลักการประเมินเช่นเดียวกับเกณฑ์ของระดับความมีอิทธิพลของปัจจัย จะเป็นไปตามเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์ประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยของการเข้าร่วมคำปลีกก๊าซหุงต้ม		
คะแนน 4.21 - 5.00	หมายถึง	การเข้าร่วมมากที่สุด
คะแนน 3.41 - 4.20	หมายถึง	การเข้าร่วมมาก
คะแนน 2.61 - 3.40	หมายถึง	การเข้าร่วมปานกลาง
คะแนน 1.81 - 2.60	หมายถึง	การเข้าร่วมน้อย
คะแนน 1.00 - 1.80	หมายถึง	การเข้าร่วมน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้ค่าคะแนนความสัมพันธ์จากการทดสอบสมมติฐานที่กำหนด ในกรณีที่ดำเนินการทดสอบแล้วปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ จะเป็นไปตามเกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์คะแนนความสัมพันธ์		
คะแนน 0.81 - 1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์มากที่สุด
คะแนน 0.61 - 0.80	หมายถึง	มีความสัมพันธ์มาก
คะแนน 0.41 - 0.60	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
คะแนน 0.21 - 0.40	หมายถึง	มีความสัมพันธ์น้อย
คะแนน 0.01 - 0.20	หมายถึง	มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด

การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation และ สถิติ Chi – Squares การพิจารณาว่าสมมติฐานที่ทำการทดสอบนั้นมีการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานหรือไม่ นั้น สามารถอ่านผลการทดสอบสมมติฐานได้จาก ค่า P-Value ดังนี้

เกณฑ์การประเมินค่า P-Value ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าต่างๆที่กำหนด สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดสมมติฐานหลักไว้คือ ไม่มีความสัมพันธ์ และกำหนดสมมติฐานรองไว้คือ มีความสัมพันธ์ ดังนั้นเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์แล้ว หากได้ค่า P-Value เท่ากับหรือมากกว่าค่าของระดับนัยสำคัญที่กำหนด ก็จะทำให้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักได้ จึงต้องยอมรับสมมติฐานหลักดังกล่าว แต่หากได้ค่า P-Value น้อยกว่าค่าของระดับนัยสำคัญก็ต้องปฏิเสธสมมติฐานหลักที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องยอมรับสมมติฐานรองดังกล่าวแทน

เกณฑ์การตรวจสอบคุณลักษณะด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยได้รับความอนุเคราะห์จากคณะอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ในด้านต่างๆ พิจารณาเนื้อหาในข้อคำถามของแบบสอบถาม และดำเนินการแก้ไขในส่วนที่ได้รับคำแนะนำ มาทำการปรับปรุงแก้ไข เมื่อดำเนินการแก้ไขแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ก็จะเป็นขั้นตอนการนำแบบสอบถามไปทดลองสอบถามผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 30 ราย หลังจากนั้นก็นำแบบสอบถาม มาทำการวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach และจากการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.97 แสดงว่าเมื่อนำแบบสอบถามไปสอบถาม 100 ครั้ง ก็จะได้รับคำตอบในลักษณะเดียวกันหรือได้คำตอบคงที่เหมือนเดิมถึง 97 ครั้ง สำหรับแบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องทำการปรับปรุงข้อคำถามในแบบสอบถามดังกล่าวอีก ตลอดจนมีการวิเคราะห์ความเป็นปรนัย ความครอบคลุม และความสามารถในการนำแบบสอบถามไปใช้ ก่อนที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัย ได้กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจ โดยการแจกแบบสอบถามให้แก่ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ จำนวน 223 ราย โดยได้แบ่งช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ช่วงเวลา คือ ช่วงแรกเดือนมกราคม พ.ศ. 2546 เป็นการเตรียมแบบสอบถามและรายละเอียดต่างๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อชี้แจงแก่ คณะผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานพลังงานภูมิภาคที่ 7 ก่อนการออกเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาทำการตรวจสอบและทดสอบความน่าเชื่อถือแบบสอบถาม หลังจากนั้นคณะผู้ช่วยวิจัยจะ

ออกไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ณ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 30 ราย นอกเหนือจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเป้าหมายในการวิจัย เมื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาดำเนินการตรวจสอบและทดสอบแล้ว ก็จะดำเนินแก้ไขในส่วนที่บกพร่องก่อนจะนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายที่แท้จริง และช่วงที่สอง ปลายเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546 คณะผู้ช่วยวิจัยก็จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายในการวิจัยจริง แต่ละพื้นที่จังหวัดที่กำหนด รวมจำนวน 223 ราย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดแนวทางวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

สถิติเพื่อนำมาบรรยายลักษณะของข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมเป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว ประกอบด้วย

4.1.1 ค่าความถี่ (*Frequency*) และค่าร้อยละ (*Percentage*) เพื่อแจกแจงความถี่ ในการจัดลำดับชั้นของข้อมูล

4.1.2 ค่าเฉลี่ย (*Mean*) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*Standard Deviation*) เพื่อวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางและการกระจายของข้อมูลตามลำดับ

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics)

สถิติที่ใช้ในการหาค่า ความสัมพันธ์ ของตัวแปรต่างๆ ที่มีการวัดมาจากข้อมูลของแบบสอบถาม ประกอบด้วย

4.2.1 สถิติ *Pearson Correlation* เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยแต่ละด้าน กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

4.2.2 สถิติ *Chi – Squares* เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผู้ศึกษาวิจัยขอแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ประกอบด้วยจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร มุกดาหาร นครพนม และกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของประชากรที่ได้คัดเลือกมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	117	52.5
หญิง	106	47.5
รวม	223	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
20 ปี หรือ ต่ำกว่า	3	1.4
21 – 30 ปี	32	14.3
31 – 40 ปี	82	36.8
41 – 50 ปี	72	32.3
51 ปี ขึ้นไป	34	15.2
รวม	223	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	17	7.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	16	7.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.	37	16.6
อนุปริญญา หรือ ปวส. หรือ ปวท.	70	31.4
ปริญญาตรี	62	27.8
สูงกว่าปริญญาตรี	21	9.4
รวม	223	100
ขนาดของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงแบ่งตามปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง		
ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง 10,000 ลิตร หรือต่ำกว่า	4	1.8
ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง 10,001 – 20,000 ลิตร	21	9.4
ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง 20,001 – 30,000 ลิตร	36	16.2
ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง 30,001 – 40,000 ลิตร	69	30.9
ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง 40,001 – 50,000 ลิตร	52	23.3
ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง 50,001 ขึ้นไป	41	18.4
รวม	223	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง		
1 ปี หรือต่ำกว่า	8	3.6
มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี	43	19.3
มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	71	31.8
มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 7 ปี	59	26.5
มากกว่า 7 ปี ขึ้นไป	42	18.8
รวม	223	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้ประกอบการสถานีน้ำมันเชื้อเพลิง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.5 เพศหญิง ร้อยละ 47.5 อายุจะอยู่ในช่วงระหว่าง 31 – 40 ปี เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 36.8 และมีอายุ 20 ปี หรือ ต่ำกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 1.4 สำหรับการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. หรือ ปวท. เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 31.4 และจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นน้อยที่สุด ร้อยละ 7.2 เมื่อพิจารณาในส่วนของขนาดของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงแบ่งตามปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ส่วนใหญ่จะเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ในช่วงระหว่าง 30,001 – 40,000 ลิตร คิดเป็นร้อยละ 30.9 และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงในช่วงระหว่าง 10,000 ลิตรหรือต่ำกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 1.8 เท่านั้น สุดท้ายก็เป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์มาแล้วมากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.8 และมีประสบการณ์ 1 ปี หรือต่ำกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 3.6

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ลำดับที่	ปัจจัยด้านการจัดการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับอิทธิพล
1	การกำหนดภารกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	3.53	0.77	มาก
2	การจัดทำโครงสร้างของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มเพื่อกำหนดระบบงาน บทบาท และอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.53	0.83	มาก
3	การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน ตลอดจนการบำรุงรักษาและพัฒนาบุคลากร ที่มีคุณภาพให้อยู่กับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	3.56	0.90	มาก
4	การจูงใจ กระตุ้น และเปลี่ยนแปลงผู้ได้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ	3.47	0.97	มาก
5	การกำหนดเกณฑ์และมาตรฐาน ขั้นตอนการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และแก้ไข การดำเนินงานที่บกพร่อง	3.58	0.90	มาก
6	การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม หรือในงานสาธารณะต่าง ๆ ฐานะตัวแทนของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ตลอดจนการเข้าร่วมงานพิธีการที่สำคัญ	3.35	0.95	ปานกลาง
7	การประสานงานกับบุคคล กลุ่มต่าง ๆ ภายนอก เพื่อจะช่วยให้การดำเนินงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มราบรื่น	3.34	0.96	ปานกลาง
8	การสรรหา รวบรวม ประมวล และการกระจายข้อมูล ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม แก่พนักงานและบุคคลภายนอก	3.35	0.89	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัจจัยด้านการจัดการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ อิทธิพล
9	การต้องเป็นผู้คิดหาวิธีการ แนวความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ตลอดจนการสามารถนำความคิดสร้างสรรค์ดังกล่าวมาปฏิบัติได้	3.55	0.89	มาก
10	การต้องเป็นผู้แก้ปัญหาหรือเป็นคนกลางในการตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มได้	3.41	0.93	มาก
11	หากต้องจัดระดับบริหารงานออกเป็นสามระดับ ได้แก่ การบริหารระดับสูง การบริหารระดับกลาง และการบริหารระดับล่างของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	3.49	0.86	มาก
12	การต้องทำหน้าที่ระดับผู้บริหารสูงสุด โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบการดำเนินงานในภาพรวม	3.48	0.95	มาก
13	การต้องทำหน้าที่ผู้บริหารระดับกลาง โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	3.39	0.90	ปานกลาง
14	การต้องทำหน้าที่ผู้บริหารระดับล่าง โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุม ดูแล และแก้ปัญหาการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงาน	3.40	0.89	ปานกลาง
15	การปรับตัวสำหรับการเข้าทำหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ของการบริหารงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	3.37	0.92	ปานกลาง
16	ความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการใช้เทคนิคหรือเครื่องมือต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม	3.51	0.93	มาก
17	การแสดงความสามารถในการปฏิบัติงานและการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ด้วยการทำงานเป็นทีม	3.47	0.92	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัจจัยด้านการจัดการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ อิทธิพล
18	ความสามารถในการมองภาพรวม และการแยก วิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ตลอดจนการสังเคราะห์แนว ทางการแก้ปัญหา	3.44	0.92	มาก
19	การสร้าง ความเชื่อถือ และช่วยเหลือผู้ได้บังคับ บัญชาให้ปฏิบัติงานได้ตามกำหนด	3.41	0.92	มาก
20	ความสามารถในการบูรณาการแนวคิดมาสู่การ ปฏิบัติงานให้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และ ประสิทธิผล	3.46	0.92	มาก
รวม		3.45	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จะประกอบด้วย ปัจจัยย่อยแต่ละด้านของการจัดการ จำนวน 20 ปัจจัย และเมื่อประเมินระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยย่อยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง เท่านั้น

ปัจจัยย่อยด้านการจัดการที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ลำดับที่ 5 การกำหนดเกณฑ์และมาตรฐาน ขั้นตอนการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและแก้ไข การดำเนินงานที่บกพร่อง มีค่าเฉลี่ย 3.58 ลำดับที่ 3 การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน ตลอดจนการชำระรักษาและพัฒนาบุคลากร ที่มีคุณภาพให้อยู่กับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม มีค่าเฉลี่ย 3.56 และลำดับที่ 9 การต้องเป็นผู้คิดหาวิธีการ แนวความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ตลอดจนการสามารถนำความคิดสร้างสรรค์ดังกล่าวมาปฏิบัติได้ มีค่าเฉลี่ย 3.55

ปัจจัยย่อยด้านการจัดการที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก ได้แก่ ลำดับที่ 14 การต้องทำหน้าที่ผู้บริหารระดับล่าง โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุม ดูแล และแก้ปัญหาการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.40 ลำดับที่ 13 การต้องทำหน้าที่ผู้บริหารระดับกลาง โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม มีค่าเฉลี่ย 3.39 และลำดับที่ 15 การปรับตัวสำหรับการเข้าทำหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ของการบริหารงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม มีค่าเฉลี่ย 3.37

ดังนั้น เมื่อพิจารณาระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยย่อยด้านต่าง ๆ ของการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิงในลักษณะองค์รวม ปรากฏว่า ปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มมีระดับความมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.45

เมื่อพิจารณาข้อมูลของการตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อคำถามจะเห็นว่า การกระจายข้อมูลมีความแตกต่างกัน คือ ลำดับที่ 4 การจูงใจกระตุ้น และเปลี่ยนแปลงผู้ได้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด 0.97 และลำดับที่ 1 การกำหนด ภารกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด 0.77 ดังนั้นการกระจายข้อมูลของปัจจัยด้านการจัดการในลักษณะองค์รวม มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90

2. ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ลำดับ ที่	ปัจจัยด้านกฎหมาย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ อิทธิพล
1	การฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดที่เกี่ยวกับร้านจำหน่าย ก๊าซหุงต้ม ในข้อหาที่ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้า พันบาท	3.61	0.88	มาก
2	การตั้ง และเก็บถังก๊าซหุงต้ม ในบริเวณที่กำหนด ไว้เฉพาะ	3.58	0.90	มาก
3	ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีระยะปลอดภัยตามที่ กำหนด	3.68	0.96	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัจจัยด้านกฎหมาย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ อิทธิพล
4	การกำหนดปริมาณการเก็บก๊าซหุงต้ม ไม่เกิน สองพันลิตรภายในอาคารสถานบริการน้ำมัน- เชื้อเพลิงและภายนอกอาคารไม่เกินหนึ่งพันลิตร	3.69	0.86	มาก
5	การจำหน่ายก๊าซหุงต้มและจำหน่ายสินค้าอื่น ๆ อยู่ ภายในอาคารบริการเดียวกัน ต้องแยกออกจากกัน เป็นสัดส่วนให้ชัดเจน	3.56	0.88	มาก
6	การติดตั้งเครื่องดับเพลิงเคมีแห่งสำหรับการป้องกัน และระงับอัคคีภัย ของร้านจำหน่ายก๊าซ หุงต้ม	3.56	0.91	มาก
7	การต้องติดตั้งเครื่องส่งเสียงดังเมื่อก๊าซหุงต้มรั่ว ภายในของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ซึ่งมีราคาค่อนข้าง สูง	3.73	0.79	มาก
8	การจัดให้มีระบบไฟฟ้าเป็นชนิดที่ใช้กับก๊าซหุงต้ม โดยเฉพาะเท่านั้นภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม และต้องได้รับการตรวจรับรองจากหน่วยงานราชการ	3.76	0.80	มาก
9	การต้องจัดให้ระดับพื้นของสถานที่ตั้งและเก็บถัง ก๊าซหุงต้มของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับ สูงกว่าระดับพื้นของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	3.61	0.78	มาก
10	การจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานบริการน้ำมันเชื้อ เพลิงต้องปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมน้ำมันเชื้อ เพลิง	3.67	0.86	มาก
รวม		3.65	0.86	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซ

หุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประกอบด้วย ปัจจัยย่อยแต่ละด้านของกฎหมาย จำนวน 10 ปัจจัย และเมื่อประเมินระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยย่อยกฎหมายที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม มีเพียงระดับมากเท่านั้น

ปัจจัยย่อยด้านกฎหมายที่มีระดับความมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ลำดับที่ 8 การจัดให้มีระบบไฟฟ้าเป็นชนิดที่ใช้กับก๊าซหุงต้ม โดยเฉพาะเท่านั้นภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม และต้องได้รับการตรวจรับรองจากหน่วยงานราชการ มีค่าเฉลี่ย 3.76 ลำดับที่ 7 การต้องติดตั้งเครื่องส่งเสียงดังเมื่อก๊าซหุงต้มรั่ว ภายในของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ย 3.73 และลำดับที่ 4 การกำหนดปริมาณการเก็บก๊าซหุงต้ม ไม่เกินสองพันลิตรภายในอาคารสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงและภายนอกอาคาร ไม่เกินหนึ่งพันลิตร มีค่าเฉลี่ย 3.69

ดังนั้น เมื่อพิจารณาระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยย่อยด้านต่าง ๆ ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในลักษณะองค์รวม ปรากฏว่า ปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.65

เมื่อพิจารณาการกระจายข้อมูลของการตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อคำถามจะเห็นว่า มีการกระจายข้อมูลมีความแตกต่างกัน คือ ลำดับที่ 3 ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีระยะปลอดภัยตามที่กำหนด มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด 0.96 และลำดับที่ 9 การต้องจัดให้ระดับพื้นของสถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้มของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับสูงกว่าระดับพื้นของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด 0.78 ดังนั้นการกระจายข้อมูลของปัจจัยด้านกฎหมายในลักษณะองค์รวม มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86

3. ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ลำดับ ที่	ปัจจัยด้านความปลอดภัย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ อิทธิพล
1	การที่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องจัดทำแผนฉุกเฉิน	3.67	0.82	มาก
2	การที่ต้องศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม อย่างละเอียดเพราะก๊าซหุงต้มก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย	3.74	0.82	มาก
3	กรณีการเกิดเหตุการณ์ รถชนส่งก๊าซหุงต้มพลิกคว่ำที่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่เป็นเหตุให้ก๊าซหุงต้มระเบิดและไฟไหม้ขึ้น จนทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินเป็นอย่างมาก	3.74	0.91	มาก
4	มาตรฐานความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม มีหลายมาตรฐานที่นำมาใช้และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องมาตรฐานหลายหน่วยงาน	3.72	0.81	มาก
5	การที่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มจะต้องได้รับการตรวจสอบด้านความปลอดภัย จากกรมธุรกิจพลังงาน ก่อนการเปิดดำเนินงาน	3.65	0.82	มาก
6	การเข้ารับการฝึกอบรมของพนักงานร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ตามหลักสูตรของกรมธุรกิจพลังงาน หรือตามหลักสูตรของหน่วยงานอื่น ๆ	3.59	0.81	มาก
7	การแก้ไขปัญหากรณีที่ก๊าซหุงต้มรั่วไหลภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	3.66	0.86	มาก
8	การลงทุนเกี่ยวกับความปลอดภัย ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	3.64	1.04	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัจจัยด้านความปลอดภัย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ อิทธิพล
9	การที่จะต้องฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินและการป้องกัน ระงับอัคคีภัยอยู่เป็นประจำทุกปี	3.88	0.89	มาก
10	ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีการกำกับดูแล ด้าน ความปลอดภัย ก่อนข้างสูงกว่าสถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิงมาก	3.93	0.90	มาก
รวม		3.72	0.87	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับ
ก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
จะประกอบด้วย ปัจจัยย่อยแต่ละด้านของความปลอดภัย จำนวน 10 ปัจจัย และเมื่อประเมินระดับ
ความมีอิทธิพลของปัจจัยย่อยความปลอดภัยต่าง ๆ ต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มมีเพียงระดับ
มากเท่านั้น

ปัจจัยย่อยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มที่มีระดับความมีอิทธิพลต่อการเข้า
ร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ลำดับที่ 10 ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้อง
มีการกำกับดูแล ด้านความปลอดภัย ก่อนข้างสูงกว่าสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93
ลำดับที่ 9 การที่จะต้องฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินและการป้องกันระงับอัคคีภัยอยู่เป็นประจำทุกปี มีค่า
เฉลี่ย 3.88 และลำดับที่ 2 การที่ต้องศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม อย่างละเอียดเพราะก๊าซหุง
ต้มก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย กับลำดับที่ 3 กรณีการเกิดเหตุการณ์ รถชนส่งก๊าซหุงต้มพลิกคว่ำ ที่
ถนนเพชรบุรีตัดใหม่เป็นเหตุให้ก๊าซหุงต้มระเบิดและ ไฟไหม้ขึ้น จนทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิต
และทรัพย์สินเป็นอย่างมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74

ดังนั้น เมื่อพิจารณาระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยย่อยด้านต่าง ๆ ของความปลอดภัยที่
เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อ
เพลิง ในลักษณะองค์รวม ปรากฏว่าปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม มีอิทธิพลต่อการ
เข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า
เฉลี่ย 3.72

เมื่อพิจารณาการกระจายข้อมูลของการตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อคำถามจะเห็นว่า การกระจายข้อมูลมีความแตกต่างกัน คือ ลำดับที่ 8 การลงทุนเกี่ยวกับความปลอดภัย ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด 1.04 และลำดับที่ 4 มาตรฐานความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม มีหลายมาตรฐานที่นำมาใช้และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับมาตรฐานหลายหน่วยงาน กับลำดับที่ 6 การเข้ารับการฝึกอบรมของพนักงานร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ตามหลักสูตรของกรมธุรกิจพลังงานหรือตามหลักสูตรของหน่วยงานอื่น ๆ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด 0.81 ดังนั้นการกระจายข้อมูลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม ในลักษณะองค์รวม มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87

4. ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยรวมแต่ละด้านที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยรวมแต่ละด้านที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ลำดับที่	ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับอิทธิพล
1	ด้านการจัดการ	3.45	0.90	มาก
2	ด้านกฎหมาย	3.65	0.86	มาก
3	ด้านความปลอดภัย	3.72	0.87	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยมีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.72 และระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการมีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.45

5. ระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการเข้า ร่วม
ท่านคิดว่าจะเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ใน สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ในระดับใด	2.33	0.82	น้อย

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีการตัดสินใจในการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.33

เมื่อนำค่าเฉลี่ยของระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 2.33 และกลุ่มของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 2.33 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 การแบ่งกลุ่มของค่าเฉลี่ยของระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

การแบ่งกลุ่มของค่าเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	129	57.8
กลุ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ย	94	42.2
รวม	223	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 2.33 มีเป็นจำนวนร้อยละ 57.8 และกลุ่มที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย 2.33 มีจำนวนร้อยละ 42.2

สำหรับความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย ความปลอดภัย และอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการจัดการ		
การแข่งขันในการจำหน่ายก๊าซหุงต้มสูง	6	35.3
การขาดความเข้าใจแผนธุรกิจเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม	4	23.5
พนักงานเข้าออกจากร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มบ่อย	2	11.8
พนักงานต้องมีความรับผิดชอบสูง	2	11.8
การบริหารงานยุคใหม่ทำความเข้าใจยาก	2	11.8
กำไรต่อหน่วยต่ำไม่คุ้มค่ากับการลงทุน	1	5.8
รวม	17	100
ด้านกฎหมาย		
ข้อกำหนดมากยุ่งยากในการปฏิบัติ	4	33.3
มีโอกาสทำผิดกฎหมายได้ง่าย	3	25.0
การจัดฝึกอบรมมีน้อย	3	25.0
กฎหมายมีมากหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม	2	16.7
รวม	12	100
ด้านความปลอดภัย		
การลงทุนความปลอดภัยสูง	16	50.0
ข้อกำหนดด้านความปลอดภัยมีมาตรฐานสูงและ	9	28.1
อุปกรณ์ป้องกันอันตรายบางอย่างมิได้ใช้งาน		
ความปลอดภัยมีขั้นตอนการกำกับดูแลค่อนข้างยาก	5	15.6
การตรวจสอบของเอกชนมีน้อยและราคาสูง	2	6.3
รวม	32	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยจำนวน 223 ราย มีผู้ตอบแบบสอบถาม มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทั้ง 3 ด้านเพิ่มเติมไม่มากนัก โดยมีประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความปลอดภัย มีผู้แสดงความคิดเห็นมากที่สุด 32 ราย และปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม มีผู้แสดงความคิดเห็นน้อยที่สุด 12 ราย

ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นเพิ่มเติมด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีดังนี้

ปัจจัยด้านการจัดการ ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงส่วนใหญ่มีความเห็นเพิ่มเติมจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการด้านการตลาดที่มีการแข่งขันค่อนข้างสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.3 และความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการด้านการลงทุน ซึ่งกำไรต่อหน่วยของก๊าซหุงต้มค่อนข้างต่ำไม่คุ้มค่ากับการลงทุนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.8

ปัจจัยด้านกฎหมาย ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงส่วนใหญ่มีความเห็นเพิ่มเติมจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อกำหนดของกฎหมายที่มีมากยุ่งยากในการนำไปปฏิบัติมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 33.3 และความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการที่กฎหมายมีจำนวนมากหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มน้อยที่สุด ร้อยละ 16.7

ปัจจัยด้านความปลอดภัย ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงส่วนใหญ่มีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการลงทุนด้านความปลอดภัยที่ต้องใช้ทุนสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 และความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตรวจสอบของเอกชนมีน้อยและมีราคาสูงน้อยที่สุด ร้อยละ 6.3

6. การทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัย กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม สามารถสรุปได้จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง การทดสอบสมมติฐาน ได้ใช้สถิติ Pearson Correlation เป็นเครื่องมือทดสอบความสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ลำดับ ที่	ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ	ระดับการเข้าร่วม		ความ สัมพันธ์
		Correlation	P-Value	
1	การกำหนด ภารกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	0.057	0.398	ไม่มี
2	การจัดทำโครงสร้าง ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม เพื่อกำหนดระบบงาน บทบาท และอำนาจหน้าที่ ที่ความรับผิดชอบของบุคลากร	0.066	0.325	ไม่มี
3	การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน ตลอดจน การธำรงรักษาและพัฒนาบุคลากร ที่มีคุณภาพ ให้อยู่กับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	0.079	0.239	ไม่มี
4	การจูงใจ กระตุ้น และเปลี่ยนแปลงผู้ได้บังคับ บัญชาให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถด้วย ความเต็มใจ	0.080	0.235	ไม่มี
5	การกำหนดเกณฑ์และมาตรฐาน ขั้นตอนการ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และแก้ไข การ ดำเนินงานที่บกพร่อง	0.077	0.255	ไม่มี
6	การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม หรือในงาน สาธารณะต่าง ๆ ฐานะตัวแทนของร้านจำหน่าย ก๊าซหุงต้ม ตลอดจนการเข้าร่วมงานพิธีการที่ สำคัญ	0.057	0.395	ไม่มี
7	การประสานงานกับบุคคล กลุ่มต่าง ๆ ภายนอก เพื่อจะช่วยให้การดำเนินงานของร้านจำหน่าย ก๊าซหุงต้มราบรื่น	0.079	0.239	ไม่มี
8	การสรรหา รวบรวม ประมวล และการกระจาย ข้อมูล ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม แก่พนักงาน และบุคคลภายนอก	0.120	0.073	ไม่มี

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ	ระดับการเข้าร่วม		ความ สัมพันธ์
		Correlation	P-Value	
9	การต้องเป็นผู้คิดหาวิธีการ แนวความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ตลอดจนการสามารถนำความคิดสร้างสรรค์ดังกล่าวมาปฏิบัติได้	0.064	0.345	ไม่มี
10	การต้องเป็นผู้แก้ปัญหาหรือเป็นคนกลางในการตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มได้	0.108	0.109	ไม่มี
11	หากต้องจัดระดับบริหารงานออกเป็นสามระดับ ได้แก่ การบริหารระดับสูง การบริหารระดับกลาง และการบริหารระดับล่างของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	0.157	0.019	น้อยที่สุด
12	การต้องทำหน้าที่ระดับผู้บริหารสูงสุด โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบการดำเนินงานในภาพรวม	0.112	0.095	ไม่มี
13	การต้องทำหน้าที่ผู้บริหารระดับกลาง โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	0.211	0.002	น้อย
14	การต้องทำหน้าที่ผู้บริหารระดับล่าง โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุม ดูแล และแก้ปัญหาการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงาน	0.155	0.020	น้อยที่สุด
15	การปรับตัวสำหรับการเข้าทำหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ของการบริหารงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	0.133	0.047	น้อยที่สุด
16	ความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการใช้เทคนิคหรือเครื่องมือต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม	0.177	0.008	น้อยที่สุด
17	การแสดงความสามารถในการปฏิบัติงานและการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ด้วยการทำงานเป็นทีม	0.134	0.046	น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ	ระดับการเข้าร่วม		ความ สัมพันธ์
		Correlation	P-Value	
18	ความสามารถในการมองภาพรวม และการแยกวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ตลอดจนการสังเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหา	0.206	0.002	น้อย
19	การสร้างความเชื่อถือ และช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานได้ตามกำหนด	0.088	0.189	ไม่มี
20	ความสามารถในการบูรณาการแนวความคิดสู่การปฏิบัติงานให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	0.112	0.095	ไม่มี
รวม		0.163	0.015	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.9 ปรากฏว่า ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยย่อยด้านการจัดการกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่มีความสัมพันธ์ จำนวน 13 ปัจจัย ได้แก่ ลำดับที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 19 และ 20 นอกจากนั้นมีความสัมพันธ์ อยู่ในระดับน้อย 2 ปัจจัย ได้แก่ ลำดับที่ 13 และ 18 และมีความสัมพันธ์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด 5 ปัจจัย ได้แก่ ลำดับที่ 11, 14, 15, 16 และ 17 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในลักษณะองค์รวมกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง โดยมีค่า P- Value = 0.015 และค่า Correlation = 0.163 แสดงว่า ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับน้อยที่สุด จึงมีการยอมรับสมมติฐานที่ 1 อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในการทดสอบสมมติฐานได้ใช้ สถิติ Pearson Correlation เป็นเครื่องมือในการทดสอบความสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

ลำดับ ที่	ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมาย	ระดับการเข้าร่วม		ความ สัมพันธ์
		Correlation	P-Value	
1	การฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดที่เกี่ยวกับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในข้อหาที่ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าพันบาท	0.173	0.009	น้อยที่สุด
2	การตั้ง และเก็บถังก๊าซหุงต้ม ในบริเวณที่ที่กำหนดไว้เฉพาะ	0.169	0.011	น้อยที่สุด
3	ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีระยะปลอดภัยตามที่กำหนด	0.090	0.179	ไม่มี
4	การกำหนดปริมาณการเก็บก๊าซหุงต้ม ไม่เกินสองพันลิตรภายในอาคารสถานีบริการน้ำมัน-เชื้อเพลิงและภายนอกอาคารไม่เกินหนึ่งพันลิตร	0.166	0.013	น้อยที่สุด
5	การจำหน่ายก๊าซหุงต้มและจำหน่ายสินค้าอื่น ๆ อยู่ในอาคารบริการเดียวกัน ต้องแยกออกจากกันเป็นสัดส่วนให้ชัดเจน	0.155	0.020	น้อยที่สุด
6	การติดตั้งเครื่องดับเพลิงเคมีแห่งสำหรับการป้องกันและระงับอัคคีภัย ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	0.160	0.017	น้อยที่สุด
7	การต้องติดตั้งเครื่องส่งเสียงดังเมื่อก๊าซหุงต้มรั่วภายในของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูง	0.330	0.000	น้อย

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมาย	ระดับการเข้าร่วม		ความ สัมพันธ์
		Correlation	P-Value	
8	การจัดให้มีระบบไฟฟ้าเป็นชนิดที่ใช้กับก๊าซหุงต้ม โดยเฉพาะเท่านั้นภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม และต้องได้รับการตรวจรับรองจากหน่วยงานราชการ	0.333	0.000	น้อย
9	การต้องจัดให้ระดับพื้นของสถานที่ตั้งและเก็บถัง ก๊าซหุงต้มของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับ สูงกว่าระดับพื้นของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	0.246	0.000	น้อย
10	การจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงต้องปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง	0.230	0.001	น้อย
รวม		0.300	0.000	น้อย

จากตารางที่ 4.10 ปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยย่อยด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีเพียงปัจจัยเดียวเท่านั้นที่ไม่มีความสัมพันธ์ คือ ลำดับที่ 3 ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีระยะความปลอดภัยตามที่กำหนด นอกจากนั้นมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ลำดับที่ 7, 8, 9 และ 10 และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ ลำดับที่ 1, 2, 4, 5 และ 6 เมื่อพิจารณาระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง โดยมีค่า P- Value = 0.000 และค่า Correlation = 0.300 แสดงว่าระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับน้อย จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซ

หุงต้ม มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในการทดสอบสมมติฐานได้ใช้สถิติ Pearson Correlation เป็นเครื่องมือในการทดสอบความสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

ลำดับ ที่	ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัย	ระดับการเข้าร่วม		ความ สัมพันธ์
		Correlation	P-Value	
1	การที่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องจัดทำแผนฉุกเฉิน	1.000	-	มากที่สุด
2	การที่ต้องศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม อย่างละเอียดเพราะก๊าซหุงต้มก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย	0.480	0.000	ปานกลาง
3	กรณีการเกิดเหตุการณ์ รถขนส่งก๊าซหุงต้มพลิกคว่ำ ที่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่เป็นเหตุให้ก๊าซหุงต้มระเบิดและไฟไหม้ขึ้น จนทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินเป็นอย่างมาก	0.307	0.000	น้อย
4	มาตรฐานความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม มีหลายมาตรฐานที่นำมาใช้และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องมาตรฐานหลายหน่วยงาน	0.259	0.000	น้อย
5	การที่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มจะต้องได้รับการตรวจสอบด้านความปลอดภัย จากกรมธุรกิจพลังงาน ก่อนการเปิดดำเนินการ	0.314	0.000	น้อย
6	การเข้ารับการฝึกอบรมของพนักงานร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ตามหลักสูตรของกรมธุรกิจพลังงาน หรือตามหลักสูตรของหน่วยงานอื่น ๆ	0.311	0.000	น้อย
7	การแก้ไขปัญหากรณีที่ก๊าซหุงต้มรั่วไหลภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	0.280	0.000	น้อย

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ลำดับ	ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัย	ระดับการเข้าร่วม		ความสัมพันธ์
		Correlation	P-Value	
8	การลงทุนเกี่ยวกับความปลอดภัย ของร้านจำหน่าย ก๊าซหุงต้ม	0.278	0.000	น้อย
9	การที่จะต้องฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินและการป้องกัน ระงับอัคคีภัยอยู่เป็นประจำทุกปี	0.410	0.000	ปานกลาง
10	ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีการกำกับดูแล ด้าน ความปลอดภัย ก่อนข้างสูงกว่าสถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิงมาก	0.320	0.000	น้อย
รวม		0.580	0.000	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 ปรากฏว่า ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยย่อยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับมากที่สุดเพียงปัจจัยเดียว คือ ลำดับที่ 1 การที่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องจัดทำแผนฉุกเฉิน นอกจากนั้นมีความสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ ลำดับที่ 2 และ 9 และมีความสัมพันธ์ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 7 ปัจจัย ได้แก่ ลำดับที่ 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 10 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง โดยมีค่า P- Value = 0.000 และค่า Correlation = 0.580 แสดงว่า ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับปานกลาง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 4 เพศของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง การทดสอบสมมติฐาน ได้ใช้สถิติ Chi - Squares เป็นเครื่องมือในการทดสอบความสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4

รายการตัวแปร	Chi - Squares	P-Value
เพศของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงกับ ระดับการเข้าร่วมค้ำปลีกก๊าซหุงต้ม	0.530	0.466

จากตารางที่ 4.12 ปรากฏว่า มีค่า P- Value = 0.466 แสดงว่ามีการปฏิเสธสมมติฐานที่ 4 อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น เพศของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้ำปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

สมมติฐานที่ 5 อายุของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้ำปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง การทดสอบสมมติฐาน ได้ใช้สถิติ Chi - Squares เป็นเครื่องมือในการทดสอบความสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5

รายการตัวแปร	Chi - Squares	P-Value
อายุของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงกับ ระดับการเข้าร่วมค้ำปลีกก๊าซหุงต้ม	0.209	0.648

จากตารางที่ 4.13 ปรากฏว่า มีค่า P- Value = 0.648 แสดงว่ามีการปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น อายุของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้ำปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

สมมติฐานที่ 6 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้ำปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง การทดสอบสมมติฐานได้ใช้สถิติ Chi - Squares เป็นเครื่องมือในการทดสอบความสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6

รายการตัวแปร	Chi - Squares	P-Value
ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม	1.604	0.448

จากตารางที่ 4.14 ปรากฏว่า มีค่า P- Value = 0.448 แสดงว่ามีการปฏิเสธสมมติฐานที่ 6 อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

สมมติฐานที่ 7 ขนาดของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง การทดสอบสมมติฐานได้ใช้สถิติ Chi - Squares เป็นเครื่องมือในการทดสอบความสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7

รายการตัวแปร	Chi - Squares	P-Value
ขนาดของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ประกอบการกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม	5.142	0.076

จากตารางที่ 4.15 ปรากฏว่า มีค่า P- Value = 0.076 แสดงว่ามีการปฏิเสธสมมติฐานที่ 7 อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น ขนาดของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

สมมติฐานที่ 8 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง การทดสอบสมมติฐานได้ใช้สถิติ Chi - Squares เป็นเครื่องมือในการทดสอบความสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8

รายการตัวแปร	Chi - Squares	P-Value
ประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิง ของผู้ประกอบการสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิง กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิง	3.044	0.218

จากตารางที่ 4.14 ปรากฏว่า มีค่า P- Value = 0.218 แสดงว่ามีการปฏิเสธสมมติฐานที่ 8 อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น ประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ประกอบการสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิง

ตอนที่ 3 ข้อสรุปและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ประกอบการสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิง ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ภายใต้งานที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม และความปลอดภัยเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ผู้ประกอบการสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทางการค้าปลีกก๊าซหุงต้มที่ค่อนข้างมีความเข้มข้นสูงเนื่องจากในปัจจุบันจำนวนของผู้ค้าปลีกก๊าซหุงต้มมีจำนวนมากอยู่แล้ว ส่วนการจัดทำแผนธุรกิจที่เป็นทางการ ผู้ประกอบการสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิง มีความเห็นว่า ยังขาดความเข้าใจในการจัดทำแผนธุรกิจเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันก็อาศัยการวางแผนตามความคุ้นเคยที่ปฏิบัติต่อกันมาตั้งแต่อดีต ส่วนที่เกี่ยวกับพนักงานในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มค่อนข้างประสบกับปัญหาการเข้าออกของพนักงานอยู่เป็นประจำ และที่สำคัญพนักงานจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบค่อนข้างสูงมาก การจัดการหรือการบริหารงานยุคใหม่ทำความเข้าใจได้ค่อนข้างยาก มีรายละเอียดมาก สุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการจัดการผู้ประกอบการสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงมีความเห็นว่า การค้าปลีกก๊าซหุงต้มมีกำไรต่อหน่วยค่อนข้างต่ำ ที่สำคัญเมื่อลงทุนแล้วไม่ค่อยคุ้มค่าต่อการลงทุนนัก

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความเห็นว่า กฎหมายมีข้อกำหนดที่ค่อนข้างทำให้เกิดข้อจำกัดในการปฏิบัติงาน จึงเป็นเหตุที่จะทำให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายได้ง่าย การที่กฎหมายกำหนดให้มีการจัดฝึกอบรมแต่ในทางปฏิบัติในการจัดฝึกอบรมยังมีน้อยมาก สุดท้ายจะพบว่าร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ต้องดำเนินงานภายใต้กฎหมายหลายฉบับ ก่อให้เกิดความยุ่งยากและเกิดความสับสนในการดำเนินงาน

3. ความปลอดภัยเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความเห็นว่า การลงทุนในเรื่องความปลอดภัยของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ก่อนข้างมีค่าใช้จ่ายสูง เมื่อเปรียบเทียบกับกำไรต่อหน่วยของก๊าซหุงต้ม ข้อกำหนดด้านความปลอดภัยก็มีจำนวนมาก อุปกรณ์ป้องกันอันตรายบางอย่างไม่ค่อยก่อให้เกิดประโยชน์ มีการติดตั้งไว้เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเท่านั้น และการกำกับดูแลด้านความปลอดภัยก็ค่อนข้างยุ่งยาก ต้องมีการตรวจสอบเป็นประจำ สุดท้ายก็คือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบและตรวจสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม ก็มีค่าใช้จ่ายสูง

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เมื่อทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยเรียบร้อยแล้วนั้น จึงสามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ศึกษาการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัย กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เกี่ยวข้องกับประชาชนที่เป็นผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 7 จังหวัด ได้แก่ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร มุกดาหาร นครพนม และกาฬสินธุ์ รวม 1,214 ราย ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มาทำการวิจัย ได้ใช้วิธีการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane และผู้ศึกษาวิจัยได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพิ่มเติมด้วยเพื่อให้เกิดความเหมาะสม โดยกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วน โควต้าของประชากรแต่ละจังหวัด เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 223 ราย

สำหรับเครื่องมือการวิจัยได้ใช้แบบสอบถาม มีโครงสร้างคำถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามเกี่ยวกับระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม คำถามเกี่ยวกับระดับความมี

อิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม คำถามเกี่ยวกับระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม และคำถามที่เกี่ยวกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม กับคำถามปลายเปิดที่ให้โอกาสผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรของทางราชการร่วมในการดำเนินการ การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้วิธีของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่น 0.97 ส่วนความเที่ยงตรงได้รับความอนุเคราะห์จากคณะอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหารระดับสูงของกรมธุรกิจพลังงาน ผู้ศึกษาวิจัยและผู้ช่วยวิจัยก็ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยได้นำแบบสอบถามไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในลักษณะสนทนอย่างเป็นกันเองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้ศึกษาวิจัยได้นำหลักสถิติมาใช้และอาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์คำนวณข้อมูลดังกล่าว

1.3 ผลการวิจัย

ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี การศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. หรือ ปวท ขนาดของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงแบ่งตามปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ระหว่าง 30,001 – 40,000 ลิตร และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มาแล้วมากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี

ส่วนระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงทุกปัจจัย มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยเท่ากับ 3.45, 3.65 และ 3.72 ตามลำดับ

สำหรับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีการตัดสินใจเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มเท่ากับ 2.33

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมายและความปลอดภัย กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับน้อยที่สุด น้อย และปานกลาง ตามลำดับ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2. อภิปรายผล

ผู้ศึกษาวิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่กำหนด ดังนี้

2.1 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

จากผลการวิจัยระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1.1 กระบวนการทางการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม กระบวนการทางการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประกอบด้วย 5 กระบวนการ คือ

1) **การวางแผน** การวางแผนต้องมีการกำหนดทิศทาง ภารกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ การกำหนดแนวทางดำเนินงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ประเด็นที่น่าจะเป็นข้อจำกัดที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ ความไม่คุ้นเคยกับการวางแผนตามวิธีการดังกล่าว ที่มีลักษณะเป็นทางการ ที่ผ่านมาก็ใช้การวางแผนแบบไม่เป็นทางการ และมีการวางแผนในลักษณะของแผนระยะสั้นและระยะปานกลางเท่านั้น แต่สำหรับการวางแผนแนวใหม่ต้องจัดให้มีการวางแผนในระยะยาวด้วย

2) **การจัดองค์การ** การที่ต้องจัดทำระบบงาน บทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคลากร นั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตส่วนใหญ่จะมีขนาดเล็กไม่ใหญ่มากนัก จึงไม่มีความจำเป็นต้องจัดทำโครงสร้างของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ลักษณะเป็นทางการดังกล่าว หากนำมาใช้อาจก่อเกิดความยุ่งยาก กรณีที่เป็นร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่มีขนาดใหญ่ก็อาจมีความจำเป็นที่ต้องจัดให้มีโครงสร้างของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มดังกล่าว

3) **การจัดบุคคลเข้าทำงาน** การจัดบุคคลเข้าทำงานในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ต้องจัดคนให้เหมาะสมกับงาน มีการธำรงรักษาและพัฒนาบุคคลที่ทำงานอยู่เสมอ นั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ จำนวนบุคคลที่มีจำนวนน้อย ไม่ค่อยมีบุคคลสนใจเข้ามาทำงานมากนัก เนื่องจากการปฏิบัติงานในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม

ไม่มีความก้าวหน้าในการทำงาน และมีค่าแรงงานค่อนข้างต่ำ แต่ต้องทำงานกับวัตถุไวไฟซึ่งมีอันตรายและเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย จึงทำให้การจัดบุคคลเข้าทำงานไม่เกิดความเหมาะสมกับงานในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มได้ และเมื่อจัดบุคคลเข้าทำงานแล้ว ต้องจัดการฝึกอบรมแก่บุคลากร เพื่อให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องได้

4) *การนำ* การที่ต้องชี้เป้าหมาย ชักจูง กระตุ้นและเปลี่ยนแปลงพนักงาน ให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ นั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ บุคคลส่วนใหญ่ที่จะเข้าปฏิบัติงานในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม และในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ข้อจำกัดด้านความรู้ ความรับผิดชอบ และมีการเข้าออกบ่อย การนำบุคคลในลักษณะดังกล่าวจึงจำเป็นต้องใช้การนำในลักษณะแบบไม่เป็นทางการ และต้องใช้บาร์มีในการนำมากกว่าการใช้อำนาจในการนำดังกล่าว

5) *การควบคุม* การที่ต้องทำการกำหนดเกณฑ์ มาตรฐาน ขั้นตอนการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและแก้ไขการดำเนินงานให้สามารถบรรลุเป้าหมายของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การควบคุมเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในทางปฏิบัติ มีความสับสนขาดความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมอย่างเป็นระบบ เพราะการควบคุมส่วนใหญ่ที่ใช้ในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ก็เป็นเพียงการควบคุมแบบไม่เป็นทางการ แต่มีลักษณะการควบคุมเหมือนคนในครอบครัว มีความเป็นกันเองมากกว่าเป็นการควบคุมแบบทางการดังกล่าว

2.1.2 บทบาททางการจัดการ การที่ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงต้องแสดงบทบาททางการจัดการของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงสามารถแบ่งออกได้ 3 บทบาท คือ

1) *บทบาทระหว่างบุคคล* การที่ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงต้องเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมและประสานงานกับบุคคลต่างๆ อยู่เป็นประจำอยู่แล้วนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การแสดงบทบาทระหว่างผู้จำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในระดับการค้าปลีกก๊าซหุงต้มด้วยกัน อันเนื่องจากต้องแข่งขันทางการค้า จึงจำเป็นต้องอาศัยคนกลาง คือหน่วยงานราชการเข้ามาช่วยสนับสนุนการประสานและเสริมสร้างบทบาทระหว่างผู้ประกอบการดังกล่าวด้วย ให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

2) *บทบาทด้านข้อมูลข่าวสาร* การที่ต้องสรรหา รวบรวม ประมวล และกระจายข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ยังไม่เป็นระบบ จึงทำให้การ

นำเสนอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีความไม่สมบูรณ์ และการสื่อสารระหว่างกันก็จะใช้การพูดคุยในลักษณะเป็นกันเองสำหรับการสื่อสารข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

3) **บทบาทด้านการตัดสินใจ** การที่ต้องแสดงบทบาทด้านการตัดสินใจ ในฐานะนักวิเคราะห์ ต้องกำหนดสมมติฐาน ประเมินสถานการณ์และความเสี่ยง ตลอดจนการตัดสินใจเลือกทางเลือกต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม นั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ เนื่องจากกระบวนการตัดสินใจจะต้องมีการกำหนดประเด็นทางเลือก มีการวิเคราะห์ทางเลือกและการตัดสินใจทางเลือก ต้องอาศัยข้อมูลและความรู้ในกระบวนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบที่ถูกต้อง แต่ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีความคุ้นเคยกับการตัดสินใจแบบอาศัยประสบการณ์เป็นหลัก

2.1.3 ลำดับขั้นทางการจัดการ การแบ่งลำดับขั้นทางการจัดการ เพื่อนำไปใช้กับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง แบ่งได้ 3 ระดับ

1) **ผู้บริหารระดับสูง** การที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้บริหารระดับสูง โดยการเป็นผู้กำหนดทิศทาง เป้าหมาย กลยุทธ์ และนโยบายของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม นั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องกลยุทธ์ และนโยบาย ไม่มีความคุ้นเคย และที่สำคัญไม่สามารถมองภาพรวมระบบการบริหารสมัยใหม่ได้

2) **ผู้บริหารระดับกลาง** การที่ต้องประสานงานระหว่างผู้บริหารระดับสูง และระดับต้นและต้องตัดสินใจแก้ปัญหาการนำกลยุทธ์และนโยบายของผู้บริหารระดับสูงมาเชื่อมต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารระดับต้นให้เป็นรูปธรรม สามารถปฏิบัติได้นั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การไม่สามารถแปลงกลยุทธ์และนโยบายของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และมีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องกลยุทธ์และนโยบายดังกล่าวด้วย

3) **ผู้บริหารระดับต้น** การที่ต้องทำหน้าที่ผู้บริหารระดับต้นซึ่งมีความใกล้ชิดกับพนักงานระดับปฏิบัติการ โดยทำหน้าที่และรับผิดชอบในการควบคุม ดูแล และแก้ปัญหาให้แก่พนักงานระดับปฏิบัติการอย่างเป็นรูปธรรมนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การต้องควบคุม ดูแลพนักงานที่มีข้อจำกัดในด้านความรู้ และสามารถ จึงต้องคอยช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาลูกน้องมากกว่าปัญหาเรื่องงานดังกล่าว

2.1.4 ทักษะทางการจัดการ เมื่อพิจารณาทักษะของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงใน 3 ด้าน คือ

1) **ทักษะด้านเทคนิค** การต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการใช้เทคนิคต่างๆนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วม

ค่าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การยังไม่เคยปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มมาก่อน ไม่มีความคุ้นเคยกับการปฏิบัติงานและการใช้เทคนิคที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม จึงทำให้ไม่มีความพร้อมเกี่ยวกับทักษะด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มค่อนข้างมาก

2) **ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์** การที่ต้องติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การทำงานเป็นทีม การนำ การจูงใจและการสร้างบรรยากาศในการทำงานนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค่าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การต้องพัฒนาบุคลิกภาพและการอยู่ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เนื่องจากการปรับเปลี่ยนตนเองของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นสิ่งค่อนข้างยาก และเป็นเรื่องเฉพาะสำหรับบุคคลแต่ละคนนั่นเอง

3) **ทักษะด้านความคิด** การที่ต้องอาศัยระบบคิดอย่างเป็นระบบนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค่าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การที่ต้องปรับตัวเองให้ยอมรับในระบบคิดสมัยใหม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ค่อนข้างเป็นนามธรรม ทำความเข้าใจได้ยากมาก ตลอดจนระบบคิดมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมากในปัจจุบัน

ดังนั้น เมื่อพิจารณาในส่วนของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค่าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ ความขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการสมัยใหม่ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2.2 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค่าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าปลีกก๊าซหุงต้มในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.2.1 ข้อกำหนดทางกฎหมาย กรณีการฝ่าฝืนหรือกระทำผิดที่เกี่ยวกับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม มีบทลงโทษปรับไม่เกิน ห้าพันบาทและการจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงต้องปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค่าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ ข้อกำหนดมีจำนวนมาก อาจทำให้มีการกระทำผิดแบบไม่ตั้งใจได้ เมื่อกระทำผิดอาจจะทำให้ลูกค้าเกิดความไม่มั่นใจในสินค้าและบริการดังกล่าว และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มเติมด้วย

2.2.2 สถานที่ตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้ม การที่ต้องตั้งและเก็บถังก๊าซหุงต้มในบริเวณที่ที่กำหนดไว้เฉพาะนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค่าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การมีข้อจำกัดในเรื่องของพื้นที่ใช้สอยที่มีน้อยอยู่แล้ว ไม่สามารถจะนำถังก๊าซหุงต้มไปวางไว้ที่อื่นๆ ได้นอกจากที่กำหนดไว้ตามกฎหมายดังกล่าวทำให้ไม่เอื้ออำนวยในการตั้งและเก็บเพื่อใช้ในการแข่งขันทางการค้าได้

2.2.3 ลักษณะและระยะเวลาปลอดภัย การที่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีระยะเวลาปลอดภัยตามที่กำหนดนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ ระยะเวลาที่ใช้ในการออกแบบให้เกิดความปลอดภัยกับระยะเวลาความปลอดภัยของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นจริง มีระยะเวลาความปลอดภัยที่ไม่สอดคล้องตามข้อกำหนด เนื่องจากไม่ได้มีการวางแผนเกี่ยวกับระยะเวลาความปลอดภัยไว้สำหรับการจัดจำหน่ายก๊าซหุงต้มดังกล่าว เมื่อจะดำเนินการก็ต้องทำการปรับปรุงลักษณะและระยะเวลาปลอดภัยให้เป็นไปตามข้อกำหนด ก็ทำให้มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น

2.2.4 ปริมาณการเก็บและจำหน่ายก๊าซหุงต้ม การกำหนดปริมาณการเก็บก๊าซหุงต้ม ไม่เกินสองพันลิตรภายในอาคารสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงและภายนอกอาคารไม่เกินหนึ่งพันลิตรนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ ปริมาณที่กำหนดไว้ดังกล่าว จึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการลูกค้ากลุ่มใหญ่ได้ และการต้องเก็บถึงก๊าซหุงต้มไว้ในจำนวนน้อย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันกับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่มีอยู่เดิมได้

2.2.5 สถานที่จำหน่ายก๊าซหุงต้ม การจำหน่ายก๊าซหุงต้มและสินค้าอื่นๆ อยู่ในอาคารบริการเดียวกันต้องแยกออกจากกันเป็นสัดส่วนให้ชัดเจนและการต้องจัดให้ระดับพื้นของสถานที่ตั้งและเก็บถึงก๊าซหุงต้มของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มอยู่ในระดับสูงกว่าระดับพื้นของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การจัดพื้นที่ในการจัดจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่ค่อนข้างใช้พื้นที่มากกว่าสินค้าอื่นๆ และต้องไม่วางถึงก๊าซหุงต้มซ้อนกันเกินตามที่กำหนด ที่สำคัญคือสถานที่ตั้งส่วนใหญ่ของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่นอกเขตชุมชน จึงไม่สามารถบริการผู้บริโภคก๊าซหุงต้มได้ดีเท่ากับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มที่อยู่ในชุมชนใกล้บ้านของลูกค้าได้

2.2.6 การป้องกันและระงับอัคคีภัย การติดตั้งเครื่องดับเพลิงเคมีแห่งสำหรับการป้องกันและระงับอัคคีภัย ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม การต้องติดตั้งเครื่องส่งเสียงดังเมื่อก๊าซหุงต้มรั่ว ภายในของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูง การจัดให้มีระบบไฟฟ้าเป็นชนิดที่ใช้กับก๊าซหุงต้มโดยเฉพาะเท่านั้นภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม และการต้องได้รับการตรวจรับรองจากหน่วยงานราชการนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การติดตั้งเครื่องดับเพลิงเคมีแห่ง เครื่องมือและอุปกรณ์ในการป้องกันระงับอัคคีภัย ซึ่งต้องมีการบำรุงรักษาและมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ระบบไฟฟ้าที่ใช้ก็ต้องป้องกันประกายไฟหรือป้องกันการระเบิดที่เกิดจากก๊าซหุงต้มได้ด้วย และการติดตั้งเครื่องส่งเสียงดังเมื่อก๊าซรั่วก็มีราคาค่อนข้างสูง

ดังนั้น เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านกฎหมายเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องยอมรับและถือปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มด้วย หากมีการจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำ

มันเชื้อเพลิง การเก็บก๊าซหุงต้มก็เก็บได้ในปริมาณที่น้อย และสถานที่ตั้งของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงก็อยู่ห่างจากแหล่งชุมชนเป็นส่วนใหญ่ ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์ในการป้องกันและระงับอัคคีภัยก็มีราคาสูง จึงไม่สามารถเอื้อต่อการแข่งขันทางการค้าได้มากนัก

2.3 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยย่อยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

2.3.1 ด้านวิศวกรรม สามารถพิจารณาในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1) มาตรฐานความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม มีหลายมาตรฐานที่นำมาใช้และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องมาตรฐานหลายหน่วยงานนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การไม่สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มได้ ที่สำคัญมาตรฐานของประเทศไทยและมาตรฐานของต่างประเทศที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มก็มีหลายมาตรฐานทำให้เกิดความสับสนในการเลือกใช้เช่นกัน

2) การลงทุน การลงทุนเกี่ยวกับความปลอดภัยของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ กำไรที่จะเกิดจากการจำหน่ายก๊าซหุงต้มค่อนข้างต่ำ ไม่ค่อยคุ้มค่ากับการลงทุน และการดำเนินการด้านความปลอดภัยก็ต้องมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ

3) การแก้ไขปัญหาเมื่อก๊าซหุงต้มรั่ว การแก้ไขปัญหากรณีที่ก๊าซหุงต้มรั่วไหลภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ เมื่อเกิดเหตุการณ์จริงขึ้นแล้ว จะไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ เพราะยังไม่เคยผ่านการฝึกแก้ไขปัญหาเมื่อก๊าซหุงต้มรั่ว จึงก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมากหากแก้ไขไม่ถูกต้อง

2.3.2 ด้านการตรวจตรา การตรวจตราการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จะต้องได้รับการตรวจตราที่มีความเข้มงวดสูงเนื่องจากในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงจะมีการเก็บก๊าซหุงต้มไว้ด้วยและก๊าซหุงต้มเป็นวัตถุไวไฟที่ก่ออันตรายมากกว่าน้ำมันเชื้อเพลิง และการตรวจตราร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มจะได้รับการตรวจจากหน่วยงานราชการต่างๆ จึงสามารถพิจารณาประเด็นต่างๆ ในการตรวจตราได้ ดังนี้

1) การตรวจสอบของกรมธุรกิจพลังงาน การที่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มจะต้องได้รับการตรวจสอบด้านความปลอดภัยจากกรมธุรกิจพลังงาน ก่อนการเปิดดำเนินงานนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การไม่เข้าใจในวิธีการขอรับ

การตรวจสอบของกรมธุรกิจพลังงาน และการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบดังกล่าว

2) *การกำกับดูแล* ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีการกำกับดูแลด้านความปลอดภัย ก่อนข้างสูงกว่าสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมากนั้นประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การกำกับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มและสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงจะมีความต่างกัน และจะต้องจัดเตรียมความพร้อมในการกำกับดูแลจากหน่วยงานต่างๆ หลายหน่วยงานทำให้เกิดความยุ่งยากในทางปฏิบัติ

2.3.3 ด้านการศึกษา สามารถพิจารณาในประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ดังนี้

1) *การจัดทำแผนฉุกเฉิน* การที่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องจัดทำแผนฉุกเฉิน ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ ความไม่เข้าใจในการจัดทำแผนฉุกเฉินที่มีความยุ่งยากและเป็นสิ่งที่ไม่เคยมีการจัดทำมาก่อน

2) *ความรู้เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม* การที่ต้องศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับก๊าซหุงต้มอย่างละเอียดเพราะก๊าซหุงต้ม ก่อให้เกิดอันตรายได้ง่ายนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติของก๊าซหุงต้ม ถึงแม้ว่าจะมีการใช้ก๊าซหุงต้มในครัวเรือนอยู่แล้วก็ตาม และการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามหลักการที่กำหนดเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม ตลอดจนไม่มีความเข้าใจถึงอันตรายและผลกระทบจากอุบัติเหตุที่จะเกิดจากก๊าซหุงต้มอย่างแท้จริง

3) *กรณีศึกษารถชนส่งก๊าซหุงต้มพลิกคว่ำที่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่* กรณีการเกิดเหตุการณ์ รถชนส่งก๊าซหุงต้มพลิกคว่ำ ที่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ เป็นเหตุให้ก๊าซหุงต้มระเบิดและไฟไหม้ขึ้น จนทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินเป็นอย่างมากนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ดังกล่าวมีความเสียหายมาก มีผลกระทบอย่างมากต่อผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จึงทำให้เกิดความกลัวภัยที่อาจเกิดขึ้นกับก๊าซหุงต้มดังกล่าว

4) *กรณีการฝึกอบรมพนักงาน* การเข้ารับการฝึกอบรมของพนักงานร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ตามหลักสูตรของกรมธุรกิจพลังงานหรือตามหลักสูตรของหน่วยงานอื่นๆ นั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การที่ต้องใช้พนักงานที่มีความรู้ความสามารถ ต้องจัดส่งพนักงานเข้ารับการฝึกอบรม แต่เนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่มีการเข้าออกบ่อยและไม่ค่อยอยู่ปฏิบัติงานนานนัก จึงไม่คุ้มค่าต่อการลงทุนในการฝึกอบรมดังกล่าว

5) *กรณีการฝึกซ้อมแผนฉุกเฉิน* การที่จะต้องฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินและการป้องกันระดับอภิศักข์อยู่เป็นประจำทุกปีนั้น ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ เนื่องมาจากต้นทุนในการฝึกซ้อมต้องใช้ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง และไม่มีความรู้ความสามารถในการฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินด้วย

ดังนั้น เมื่อพิจารณาปัจจัยความปลอดภัย ประเด็นที่น่าจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ก็คือ การที่ไม่สามารถปฏิบัติตามแนวทางความปลอดภัยได้ อาจจะทำให้ธุรกิจเกิดความเสียหายได้

2.4 ระดับการเข้าร่วมค้าปลีกค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีความสนใจและตัดสินใจในการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับน้อย อันเนื่องมาจากยังมีปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มอื่นๆ เช่น ทุน ผลตอบแทน การแข่งขัน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัย ที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตัดสินใจเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มแล้ว มีการตัดสินใจเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม อยู่ในระดับน้อย อันเนื่องมาจากระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยในด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัย จะก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านลบหรือด้านที่จะก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นส่วนมาก จึงส่งผลทำให้ต้องมีการตัดสินใจเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มในระดับน้อยดังกล่าว

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการ กฎหมาย และความปลอดภัย กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยแต่ละปัจจัยกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการกับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มมีความสัมพันธ์ กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ในระดับน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่า การจัดการตามที่ทำการวิจัยเป็นการจัดการสมัยใหม่ เป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงไม่ค่อยมีความเข้าใจ และไม่อาจสามารถดำเนินการให้เป็นตามแนวทางในการจัดการดังกล่าวได้

2.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายกับ

ระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่า กฎหมายเป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเข้าร่วมมากกว่าปัจจัยด้านการจัดการ การที่หน่วยงานภาครัฐจะออกมาตรการทางกฎหมายจำเป็นอย่างไรที่จะต้องมีการศึกษาข้อมูลและรายละเอียดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ว่ามีสิ่งใดที่ออกเป็นข้อกำหนดทางกฎหมายแล้ว จะทำให้ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงดำเนินงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ไม่ทำผิดกฎหมายหรือข้อบังคับต่างๆ ที่กำหนดได้

2.5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัย

กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้มมีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ความปลอดภัยเป็นสิ่งผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงให้ความสำคัญมากกว่ากฎหมายและการจัดการ ตามลำดับ สำหรับพื้นฐานความปลอดภัยจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องรับรู้และเข้าใจด้วยตนเองและต้องทำการศึกษาเรียนรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ตลอดเวลา

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มจึงไม่มีความจำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะนำมาเป็นประเด็นในการพิจารณาจัดทำแนวทางการเชิญชวนให้เข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มดังกล่าวแต่ประการใด

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ การที่จะนำผลการวิจัยไปใช้งานนั้น ผู้ศึกษาวิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1.1 **กรมธุรกิจพลังงาน** สามารถนำแนวทางการศึกษาไปออกมาตรการด้านกฎหมายและการตรวจตราเพิ่มเติมเพื่อมารองรับการค้าปลีกก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จัดให้มีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดการ กฎหมายและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง

กับก๊าซหุงต้ม จัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการค้าปลีกก๊าซหุงต้มให้เป็นระบบ ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของกรมธุรกิจพลังงานกับผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงมากยิ่งขึ้น ตลอดจนต้องสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของผู้ค้าปลีกก๊าซหุงต้มอาจจะเป็นในลักษณะของชมรมผู้ค้าปลีกก๊าซหุงต้ม เพื่อทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกันได้

3.1.2 ผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงและผู้ค้าก๊าซหุงต้ม สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์และจัดวางมาตรการค้าปลีกก๊าซหุงต้มของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นตัวแทนค้าต่างของตนเอง เพื่อให้ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีความสามารถในด้านการจัดการ ตลอดจนนำข้อกำหนดทางกฎหมายและความปลอดภัยไปจัดทำเป็นมาตรฐานที่เหมือนกัน เพื่อลดรูปแบบที่ซ้ำซ้อนกันอันจะทำให้ประหยัดในการลงทุนและสามารถเชิญชวนผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มในเครื่องหมายการค้าของตนเองได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้ศึกษาวิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.2.1 การวิจัยรูปแบบของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ควรทำการวิจัยการจัดจำหน่ายก๊าซหุงต้มในระดับค้าปลีกที่เหมาะสมและสามารถควบคุมได้ทั้งระบบ เพื่อก่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ประชาชน โดยต้องจัดให้มีการจำหน่ายที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก๊าซหุงต้มในปัจจุบัน

3.2.2 การวิจัยการประกันภัย ควรทำการวิจัยแนวทางการประกันภัยที่เกิดจากการจำหน่ายก๊าซหุงต้ม เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชน

3.2.3 การวิจัยเกี่ยวกับผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ควรทำการวิจัยระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงในเขตกรุงเทพมหานครด้วย ซึ่งอาจจะมีผลแตกต่างกับผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงต่างจังหวัด เนื่องจากส่วนใหญ่ผู้ประกอบการในกรุงเทพมหานคร จะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่แต่ต่างจังหวัดเป็นผู้ประกอบการรายย่อยหรือขนาดเล็ก เพื่อจะสามารถเปรียบเทียบกัน และนำไปใช้ในการพัฒนาส่งเสริมผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงให้สามารถดำเนินการค้าปลีกก๊าซหุงต้มด้วยความถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนสามารถแข่งขันทางการค้าได้อย่างสมบูรณ์และเป็นธรรมต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงพลังงาน กรมธุรกิจพลังงาน “กฎกระทรวงฉบับที่ 8 (พ.ศ.2545)” กรุงเทพมหานคร 2545 (อัคราเสนา)
- กระทรวงมหาดไทย กรมโยธาธิการ *ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514* กรุงเทพมหานคร 2544
- กิติมา หอวิจิตร “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมการขายของฟิล์มถ่ายรูปของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 2541
- จิระวัฒน์ สุทธิแพทย์ *องค์การและการจัดการ* อุบลราชธานี ม.ป.ป.
- ธงชัย วงศ์สุวรรณ *วิทยาการบริหารสำหรับนักบริหารมืออาชีพในยุคโลกาภิวัตน์* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2540
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ *กลวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา* กรุงเทพมหานคร สักดิ์โสภากาการพิมพ์ 2527
- พรชัย ช่างบุญศรี “การศึกษาเปรียบเทียบการสรรหาและการคัดเลือกบุคลากรของสถานบริการน้ำมัน ในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 2543
- เพ็ญศิริ โชติพันธ์ และहरรรษา อุทัยวัฒนะ *หลักการตลาด* อุบลราชธานี 2514
- เพลินทิพย์ โกเมศโสภากา “หน่วยที่ 2 ความสำคัญ แนวคิดทางการตลาด และการนำเสนอคุณค่า” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการวิเคราะห์ วางแผนและการควบคุมทางการตลาด* หน้า 51 – 83 นนทบุรี สาขาวิชาวิทยาการการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2545
- มัลลิกา ดันสอน *การจัดการยุคใหม่* กรุงเทพมหานคร เอ็กชเปอร์เน็ต 2544
- สุชาติ เวชสุรภัย “ความสัมพันธ์ระหว่างตราที่หือกับการบริการของสถานบริการน้ำมัน ในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 2543
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ “การยกเลิกการควบคุมราคาก๊าซปิโตรเลียมเหลว และการปรับปรุงระบบการค้าและมาตรฐานความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซปิโตรเลียมเหลว (ระยะที่ 2)” กรุงเทพมหานคร 2545 (อัคราเสนา)

แสวง รัตน์มงคลมาส “การระดมมวลชนและการมีส่วนร่วมของมวลชนการจัดตั้งองค์การ การนำ
และการตัดสินใจในทางสังคม” กรุงเทพมหานคร คณะพัฒนาสังคม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ม.ป.ป. (อัคราณา)
อภิชาติ ปานเผา *วิศวกรรมความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซปิโตรเลียมเหลว*
อุบลราชธานี 2543

หมายเลขแบบสอบถาม

--	--	--	--

แบบสอบถาม

เรื่อง ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ของผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อวัดระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านต่างๆที่มีผล
ต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม และวัดระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มของผู้ประกอบการ
สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง โดยแบ่งแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม

ส่วนที่ 3 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม

ส่วนที่ 4 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม

ส่วนที่ 5 ระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มและคำถามปลายเปิด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงตามความเป็นจริงกับข้อมูลท่าน

1.1 เพศ

1. ชาย

2. หญิง

1.2 อายุ

1. 20 ปี หรือต่ำกว่า

2. 21 – 30 ปี

3. 31 – 40 ปี

4. 41 – 50 ปี

5. 51 ปี ขึ้นไป

ส่วนของผู้วิจัย

Sex

Age

1.3 ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา
2. มัธยมศึกษาตอนต้น
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.
4. อนุปริญญา หรือ ปวส.หรือ ปวท.
- 5.ปริญญาตรี
6. สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 ขนาดของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง แบ่งตามปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง

1. ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง
10,000 ลิตร หรือต่ำกว่า
2. ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง
10,001 – 20,000 ลิตร
3. ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง
20,001 – 30,000 ลิตร
4. ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง
30,001 – 40,000 ลิตร
5. ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง
40,001 – 50,000 ลิตร
6. ปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง
50,001 ขึ้นไป

1.5 ประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

1. 1 ปี หรือต่ำกว่า
2. มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี
3. มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี
4. มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 7 ปี
5. มากกว่า 7 ปี ขึ้นไป

ส่วนของผู้วิจัย

Edu Size Time

ส่วนที่ 2 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่มีข้อความตรงกับแนวคิดของท่านมากที่สุด และขอความร่วมมือตอบคำถามทุกข้อ

คำถามต่อไปนี้จะถามถึง ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม โดยขอให้ท่านสำรวจตัวของท่านว่า ปัจจัยย่อยการจัดการร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มข้อใดที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับใด

ลำดับ	ปัจจัยด้านการจัดการ	อิทธิพลต่อระดับการเข้าร่วม					ส่วนของผู้ วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
2.1	การกำหนด ภารกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม						
2.2	การจัดทำโครงสร้าง ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม เพื่อกำหนดระบบงาน บทบาท และอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร						
2.3	การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน ตลอดจนการธำรงรักษาและพัฒนาบุคลากร ที่มีคุณภาพให้อยู่กับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม						
2.4	การจูงใจ กระตุ้น และ การเปลี่ยนแปลงผู้ได้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ						
2.5	การกำหนดเกณฑ์และมาตรฐาน ขั้นตอนการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และแก้ไข การดำเนินงานที่บกพร่อง						

ลำดับ	ปัจจัยด้านการจัดการ	อิทธิพลต่อระดับการเข้าร่วม					ส่วนของผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
2.6	การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม หรือ ในงานสาธารณะต่างๆ ในฐานะตัวแทนของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ตลอดจนเข้าร่วมงานพิธีการที่สำคัญ						
2.7	การประสานงานกับบุคคล กลุ่มต่างๆ ภายนอก เพื่อจะช่วยให้การดำเนินงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มราบรื่น						
2.8	การสรรหา รวบรวม ประมวล และการกระจายข้อมูล ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม แก่พนักงานและบุคคลภายนอก						
2.9	การต้องเป็นผู้คิดหาวิธีการ แนวความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ตลอดจนการสามารถนำความคิดสร้างสรรค์ดังกล่าวมาปฏิบัติได้						
2.10	การต้องเป็นผู้แก้ปัญหาหรือเป็นคนกลาง ในการตัดสินปัญหาที่เกิดขึ้นภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มได้						
2.11	หากต้องจัดระดับการบริหารงานออกเป็นสามระดับ ได้แก่ การบริหารระดับสูง การบริหารระดับกลาง และการบริหารระดับล่าง ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม						
2.12	การต้องทำหน้าที่ระดับผู้บริหารสูงสุด โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ การดำเนินงานในภาพรวม						

ลำดับ	ปัจจัยด้านการจัดการ	อิทธิพลต่อระดับการเข้าร่วม					ส่วนของผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
2.13	การต้องทำหน้าที่ผู้บริหารระดับกลาง โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม						
2.14	การต้องทำหน้าที่ผู้บริหารระดับล่าง โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุม ดูแล และ แก้ปัญหาการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงาน						
2.15	การปรับตัวสำหรับการเข้าทำหน้าที่ในระดับต่างๆ ของการบริหารงานของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม						
2.16	ความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการใช้เทคนิคหรือเครื่องมือต่างๆ ที่เกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม						
2.17	การแสดงความสามารถในการปฏิบัติงาน และการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ด้วยการทำงานเป็นทีม						
2.18	ความสามารถในการมองภาพรวม และการแยกวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ตลอดจนการสังเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหา						
2.19	การสร้างความเชื่อถือ และ ช่วยเหลือผู้ได้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานได้ตามกำหนด						
2.20	ความสามารถ ในการบูรณาการแนวคิดมาสู่การปฏิบัติงานให้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล						

ส่วนที่ 3 ระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับก๊าซหุงต้ม

กรรณกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่มีข้อความตรงกับแนวคิดของท่านมากที่สุด และขอความร่วมมือตอบคำถามทุกข้อ

คำถามต่อไปนี้จะถามถึงระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านกฎหมาย(ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28) โดยขอให้ท่านสำรวจตัวของท่านว่า ปัจจัยย่อยด้านกฎหมายข้อใดที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับใด

ลำดับ	ปัจจัยด้านกฎหมาย	อิทธิพลต่อระดับการเข้าร่วม					ส่วน ของผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
3.1	การฝ่าฝืนหรือกระทำผิดที่เกี่ยวกับร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม ในข้อหาที่ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าพันบาท						
3.2	การตั้ง และ เก็บถั่งก๊าซหุงต้มในบริเวณที่กำหนดไว้เฉพาะ						
3.3	ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีระยะปลอดภัยตามที่กำหนด						
3.4	การกำหนดปริมาณการเก็บก๊าซหุงต้มไม่เกินสองพันลิตรภายในอาคารสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงและภายนอกอาคารไม่เกินหนึ่งพันลิตร						
3.5	การจำหน่ายก๊าซหุงต้มและจำหน่ายสินค้าอื่นๆ อยู่ในอาคารบริการเดียวกันต้องแยกออกจากกันเป็นสัดส่วนให้ชัดเจน						
3.6	การติดตั้งเครื่องดับเพลิงเคมีแห่งสำหรับการป้องกันและระงับอัคคีภัย ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม						

ลำดับ	ปัจจัยด้านกฎหมาย	อิทธิพลต่อระดับการเข้าร่วม					ส่วน ของผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
3.7	การต้องติดตั้งเครื่องส่งเสียงดังเมื่อก๊าซ หุงต้มรั่ว ภายในของร้านจำหน่ายก๊าซ หุงต้ม ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูง						
3.8	การจัดให้มีระบบไฟฟ้าเป็นชนิดที่ใช้กับ ก๊าซหุงต้มโดยเฉพาะเท่านั้นภายในร้าน จำหน่ายก๊าซหุงต้ม และต้องได้รับการ ตรวจรับรองจากหน่วยงานราชการ						
3.9	การต้องจัดให้ระดับพื้นของสถานที่ตั้ง และเก็บถึงก๊าซหุงต้มของร้านจำหน่าย ก๊าซหุงต้มอยู่ในระดับสูงกว่าระดับพื้น ของสถานีสบริการน้ำมันเชื้อเพลิง						
3.10	การจำหน่ายก๊าซหุงต้มในสถานีสบริการ น้ำมันเชื้อเพลิงต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย						

ส่วนที่ 4 ระดับความมื่ออิทธิพลของปัจจัยด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับก๊าซหุงต้ม

กรรณากาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่มีข้อความตรงกับแนวคิดของท่านมากที่สุด
และขอความร่วมมือตอบคำถามทุกข้อ

คำถามต่อไปนี้จะถามถึงระดับความมื่ออิทธิพลของปัจจัยความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง
กับก๊าซหุงต้ม โดยขอให้ท่านสำรวจตัวของท่านว่า ปัจจัยย่อยใดที่มีอิทธิพลต่อการที่ท่านจะเข้า
ร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีสบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับใด

ลำดับ	ปัจจัยด้านความปลอดภัย	อิทธิพลต่อระดับการเข้าร่วม					ส่วน ของผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
4.1	การที่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องจัดทำ แผนฉุกเฉิน						
4.2	การที่ต้องศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับก๊าซ หุงต้ม อย่างละเอียดเพราะก๊าซหุงต้ม ก่อ ให้เกิดอันตรายได้ง่าย						
4.3	กรณีการเกิดเหตุการณ์ รถชนส่งก๊าซหุง ต้มพลิกคว่ำ ที่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ เป็น เหตุให้ก๊าซหุงต้มระเบิดและไฟไหม้ขึ้น จนทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและ ทรัพย์สินเป็นอย่างมาก						
4.4	มาตรฐานความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับ ก๊าซหุงต้ม มีหลายมาตรฐานที่นำมาใช้ และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวข้อง มาตรฐานหลายหน่วยงาน						
4.5	การที่ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มจะต้องได้ รับการตรวจสอบด้านความปลอดภัยจาก กรมธุรกิจพลังงาน ก่อนการเปิดดำเนิน งาน						
4.6	การเข้ารับการฝึกอบรมของพนักงานร้าน จำหน่ายก๊าซหุงต้ม ตามหลักสูตรของ กรมธุรกิจพลังงานหรือตามหลักสูตร ของหน่วยงานอื่นๆ						
4.7	การแก้ไขปัญหากรณีที่ก๊าซหุงต้มรั่วไหล ภายในร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม						

ลำดับ	ปัจจัยด้านความปลอดภัย	อิทธิพลต่อระดับการเข้าร่วม					ส่วน ของผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
4.8	การลงทุนเกี่ยวกับความปลอดภัย ของร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม						
4.9	การที่จะต้องฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินและการป้องกันระดับอัคคีภัยอยู่เป็นประจำทุกปี						
4.10	ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มต้องมีการกำกับดูแลด้านความปลอดภัย ค่อนข้างสูงกว่าสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงมาก						

ส่วนที่ 5 ระดับการเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม และคำถามปลายเปิด

5.1 ขอความกรุณาให้ท่านพิจารณาความคิดเห็นในการตัดสินใจเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้ม ในสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิง ว่าท่านมีความสนใจเข้าร่วมอยู่ระดับใด โดยให้ท่านกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับแนวคิดของท่านมากที่สุด

รายการ	ระดับการเข้าร่วม					ส่วน ของผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ท่านคิดว่าจะเข้าร่วมค้าปลีกก๊าซหุงต้มในสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ในระดับใด						

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายอภิชาติ ปานเผา
วัน เดือน ปีเกิด	14 พฤษภาคม 2510
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	วศ.บ. (เครื่องกล) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2534 วท.บ. (ฟิสิกส์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2535 ศศ.บ. (การจัดการทั่วไป) สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี พ.ศ.2543 ศศ.ม. (พัฒนาสังคม)สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. 2545
สถานที่ทำงาน	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7 ว.
ทุนการศึกษา	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ที่จัดสรรให้ กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน